

FOTBAL

REVISTĂ
SĂPTĂMÎNALĂ

ANUL VIII

348

MIERCURI
24 IANUARIE 1973
12 PAGINI
2 LEI

ULTIMA SĂPTĂMÎNĂ DE PREGĂTIRI LA MUNTE

Prima etapă a perioadei pregătitoare de iarnă se apropie de sfârșit. În aceste ultime zile, ale acumulărilor nespecifice, — desfășurate la munte — și destinate să asigure fundamentul de pregătire a jucătorilor pentru noul sezon competițional, continuă lupta grea cu kilometrii pentru îmbunătățirea rezistenței, cu kilogramele pentru creșterea forței, la parametrii ceruți de marea performanță. La sfârșitul acestei săptămîni, odată cu bilanțul realizărilor etapei de munte, echipele vor reveni acasă, pentru a-și desăvîrși instruirea cu mijloace specifice și pe factorii ai antrenamentului legați

direct de joc și competiție. Pînă atunci însă, activitatea de pregătire fizică generală este încă dominantă. Ne dovedesc acest lucru și secvențele alăturate, surprinse de fotoreporterii noștri V. Bageac și S. Bakci. Prima, ne înfățișează grupul compact al formației brașovene Steagul roșu, angajat într-un cros pe pantele din împrejurimile de la Poiana Brașov; cea de a doua, un moment de „respiro” între două curse de alergare pe zăpadă, cu componenții atacului Universității Craiova în formula (de la stînga la dreapta): Marcu, Oblemenco, Pană și Tarălungă.

ÎN ACEST NUMĂR:

● REPORTAJE DE LA PREGĂTIRILE ECHIPELOR F.C. ARGES, STEAGUL ROȘU ȘI „U” CLUJ ● LA „INTERVIUL SĂPTĂMÎNII”, ANTRENORUL N. DUMITRESCU ● PAGINA „INTIMITĂȚILE GAZONULUI” ● UN MATERIAL DESPRE CONCEPȚIA DE JOC A ECHIPELOR NOASTRE ● O AMPLĂ DEZBATERE PE TEMA EFICACITĂȚII OFENSIVE A ECHIPELOR DE DIVIZIA A

TRĂIEȘTE, INTR-UN FEL, POVEȘTEA ECHIPEI NAȚIONALE

NICOLAE DUMITRESCU

● FOTBALUL SE NAȘTE ÎN CURȚILE ȘCOLILOR PROFESIONALE, SA AJUTĂM ACEST REZERVOR ● ANGELO NICULESCU — O FRUMOASA ETAPĂ DEPAȘITĂ ● FOTBALISTUL CARE OPREAZĂ DOAR CU MINGEA NICI NU EXISTĂ ● CEVA DESPRE „SĂTUI”, „FLĂMINZI” ȘI... POSEDAȚI DE FOTBAL ● DOLCE VITA — O FORMA DE VIAȚĂ CARE TREBUIE SĂ MOARĂ SINGURĂ.

exact. Cred însă că, mai ales în ultimul timp, am ajuns să jucăm „mărunț”, în vechiul stil al Europei Centrale, cu pase scurte, lipsite de respirație. Acest mod de a juca nu cred că convine temperamentului românesc. Renunțarea prea netă la jocul pe extreme mi se pare un pas înapoi, chiar dacă se invocă unele exemple celebre, ca de pildă jocul echipei Angliei în 1966. Dacă vreți, U.T.A. n-a renunțat niciodată la jocul extremelor, deși aș putea să spun că nici n-am avut extreme. Am căutat însă să joc pe extreme chiar cu Sima, și chiar cu Both. Te rog să mă crezi, dacă aș fi avut o extremă ca Bindea, aș mai fi câștigat încă două campionate.

— Poate că Angelo Niculescu a avut dreptate lansând cu zgîrcenie unele virfurile de atac care pierdeau foarte repede mingea.

— Este posibil. Dar această zgîrcenie a făcut pină la urmă ca totul să devină o manieră, iar Dobrin și Dumitrache — virfurile risipitoare, la care te referi, probabil — să continue să existe doar prin nume. De altfel, nu fac o distincție pre-

cisă între fotbalistul care joacă mingea și cel care joacă... jocul. Primul operează doar cu mingea. Al doilea este un jucător care operează cu mingea, cu partenerul, cu adversarul, cu fața și cu multe alte elemente. Pentru mine, jucătorul care operează doar cu mingea nici nu există. El este iubit în tribună, dar asta nu spune nimic. În general, jucătorii care vor să delecteze tribuna, joacă pe timpul doi sau chiar pe timpul trei, când fotbalul modern este cam de multișor un sport de timpuriu. Nu cunosc fotbalist mare care să-și permită o singură zorzoană în timpul jocului. Acesta este și motivul pentru care îi stimez în cel mai înalt grad pe jucătorii compleți de tipul lui Di Stefano sau Bobby Charlton. Aș vrea să adaug că pină și artiști consacrați, de forță unui Pele sau Cruyff, nu-și permit să jongleze gratuit cu balonul.

— Ce credeți că va aduce nou Valentin Stănescu?

— Îl cunosc bine pe Valentin. Am jucat cu el în echipă. Nu știu ce va aduce nou, dar știu că el trebuie să reprezinte noul, indiferent dacă vrea sau

nu vrea asta. El a venit într-un moment în care „vechea trupă” a obosit. A obosit în mod obiectiv. Au obosit-o succesele, au obosit-o satisfacțiile, călătoriile. Dacă vreți, Angelo Niculescu nu mai este antrenor pentru că a știut să-și stoarcă foarte bine echipa. E un proces obiectiv. Poate că ar fi reușit să-și refacă propria echipă, dar, oricum, un om proaspăt, neuzat, are mai multe șanse, mai ales dacă seamănă puțin cu Falstaff, așa cum l-ai poreclit cândva pe Valentin, acest om foarte dinamic, și, din fericire, nu prea reflexiv, adică exact ceea ce cere momentul de față.

— Cum ați proceda dacă ați fi la conducerea echipei naționale? Ați încerca să aruncați din nou în luptă vechea trupă? Ați face o echipă complet nouă?

— E foarte ușor să dai sfaturi. Eu îi admir pe Valentin, pe bunul meu prieten „Reglement”, că a preluat echipa. Acesta a fost un gest de curaj, care spune mult. Întâ de ce sfaturile mele păstrează doar valoarea unor rinduri de interviu. Cred că Valentin intuiește foarte bine momentul de astăzi. El știe că în lotul pe care l-a comunicat există destui „sătui” și destui „flăminzi” de fotbal. A merge cu sătui nu e bine. A merge doar cu flăminzii, iar nu e bine. Cred că acest foarte bun cunosător al vieții fotbalului va ști să-și păstreze pe cei care se înscriu în afara ambelor categorii. După părerea mea, Răducanu (oricât și s-ar părea de ciudat), Dinu, Boc, Dumitru și (poate) Dembrowschi sunt jucătorii care știu să nu se sature. În schimb, există cîțiva care mai pot fi urniți cu destulă greutate. Am convingerea că Valentin va apela la flăminzii de tipul lui Sameș, Beldeanu, Aelenei și Marcu. Din cîte îl cunosc, el ar arunca în luptă echipa: Răducanu — Sătmăreanu, Boc, Sameș, Beldeanu — Dumitru, Dinu, Beldeanu — Aelenei, Dumitrache, Marcu. Țin să precizez că pe Dumitrache o să-l păstreze pentru că, deocamdată, nu are altul. Mi-am permis să prezint această echipă — fără să fi stat de vorbă cu el — pentru că „Reglement” are destulă fantezie ca să interpreteze cum se cuvine această părere a unui prieten. Știu că nu este un om influențabil și că e oricînd capabil să facă exact pe dos, dacă socotește că o să iasă mai bine. De altfel, această conversație liberă pe care o port se datorează și dorinței de a juca fotbalul mai mult cu cărțile pe față. Există în fotbalul nostru prea multă dădăceală, la toate capitolele. Acestei atmosfere îi cad victime și jucătorii. Stagiile de pregătire, mesele la ore fixe, poate prea fixe, trezirile în colectiv, cinematografele „cu grupul” — toate acestea îl fac pe jucător să nu mai aibă probleme, iar cînd ajunge pe teren, el continuă să resimtă nevoia dădăcelii într-un loc în care dădăceala nu mai e posibilă. Știu că unii dintre colegii mei îmi vor replica direct că sînt un idealist. Îmi dau seama că există un risc la început. Dacă-i lăsăm pe jucători, o să se înmulțească, un timp, cazurile de dulce vita, dar obligația antrenorului este de a depista, nu numai cu ajutorul controlului medical, aceste abateri. Sînt convins că în timp lucrurile se vor rezolva. În fond, un om care obișnuiește să bea la volan se vindecă, pînă la urmă, cu sau fără avarii. Eu contez foarte mult pe acest proces (poate de lungă durată), care va trebui să ducă la succese. În orice caz, vechea vorbă din bătrîni care spune că e bine să-și știi te descurci singur devine capitală în fotbalul modern.

— Ce face U.T.A.?

— U.T.A. trăiește într-un fel povestea echipei naționale. După Feyenoord a venit și vremea lui 2—4 cu Jiul acasă. Diferența e că o echipă de club nu are mijloacele necesare unei refaceri radicale. Întâ de ce o să trebuiască să ne cîmpim singuri, să ne invigorăm singuri.

— Cum?

— Într-o seară, la Londra, cînd, după un joc foarte frumos, am deschis scorul în meciul cu Tottenham, timp de cîteva minute englezii au aruncat mingea în tribună, ca să tempereze elanul jucătorilor mei. La U.T.A. vor rămîne cei care vor ști să găsească în această amintire elanul necesar unei primăveri pe care o sperăm frumoasă.

Ioan CHIRILĂ

● CINE VREA UN FUNDAS? Mă numesc Dorel Chiriac, iubesc foarte mult fotbalul și-l practic, jucînd la echipa I.C.A.R. din categoria „Promoție”. Secretele acestui alt de îndrăgit sport am început să le cunosc la Palatul Pionierilor din Capitală, unde l-am avut profesor pe Dumitru Matei, iar colegi de echipă pe Alecu și Petreanu. De ce m-am hotărît să vă scriu, spunîndu-vă toate acestea?...
— De ce?

— Vedeți, îmi vine cam greu să răspund. Totuși... Am o mare dorință. Aș vrea să fiu văzut la lucru de un antrenor dintr-o categorie superioară. Sînt și sînt convins că pot ceva mai mult. N-aș vrea să considerăm acestea ca o lipsă de modestie. Să mă vadă la lucru într-un meci, două, după care să-mi spună ce părere are...
— Cine are nevoie de un fundaș stînga?

● NAVETISTI LA BABADAG. Prin tre scrisorile sosite la redacție, una — semnatarul ei fiind medicul veterinar Dumitru Toma, din comuna Slava Cercheză (Tulcea) — ne-a atras în mod deosebit atenția, cititorul nostru punînd în discuție o problemă de importanță majoră pentru modul cum se face instruirea la unele echipe. Astfel, ni se relatează că, de cînd a promovat în Divizia C, în vara anului 1971, Granitul Babadag n-a reușit să ofere simpatizanților ei rezultate și jocuri de bună calitate care s-o îndemneze de zona periculoasă a retrogradării. Jucători talentați are, o bază sportivă frumoasă are, conducerea secției se preocupă de soarta jucătorilor. Cu toate acestea, echipa bate pasul pe loc. Cauza e una singură: schimbarea antrenorilor. Pe lîngă faptul că, într-un an și jumătate, pe la Granitul s-au perindat cam mulți tehnicieni de prin Constanța, Tulcea, București chiar, nici unul n-a locuit în Babadag, toți făcînd naveta. Vin marți, pleacă joi. Poate că unii nici n-au intrunit condițiile cerute pentru a antrena o formație de Divizia C...
— Or fi avut sau nu dreptul să antreneze echipa, asta e o treabă care interesează mai puțin. Esențial, în cazul de față, ni se pare faptul că asociația n-a reușit, de atîta vreme, să găsească un antrenor de prin părțile locului dornic să facă din Granitul o echipă de... granit. Mai ales că, din cîte am înțeles, condiții există.

● DE LA DEMBROWSCHI, LA C.F.R. CLUJ. De ce-i ridicăți în slăvi pe Dembrowschi? Pe mine unul nu mă entuziasmează — afirmă categoric bucureșteanul Ștefan D. Păun. Dar, pe seama, fiecare cu gusturile lui...
— Nu-l vorba de gusturi, ei de valoare. Dembrowschi este una din valorile fotbalului nostru. Recunoștință ca atare. Si în Mexic, unde a fost considerat ca unul dintre cei mai buni jucători. De cîte ori nu apare în formația Sport Clubului, jocul acestuia nu mai are claritate, ofensiva la poarta adversă slăbește, întregul mecanism se strîmbe. Dembrowschi e o roțiță-cheie în angrenajul echipei. Ca Dobrin la Pitești, ca Anca la „U”, ca Oblemenco la Craiova, ca Pescaru la Sileagiu roșu sau Dinu la Dinamo. Și cu asta am spus totul.

— Pe mine altceva mă entuziasmează: C.F.R. Cluj. Care-i misterul saltului făcut de Roman, Tegean, Cojocaru, Petrescu?...

— „Misterul C.F.R.” poate fi explicat prin: seriozitate, tenacitate, spirit de sacrificiu, muncă, talent și priceperea antrenorilor.
● ASIGURĂRI NI S-AU DAT, SA AȘTEPTĂM RETURUL. Nicolae Lăzărescu, din Făgăraș, cu toate că face parte din grupul suporterilor echipei Chimia, nu poate fi de acord, sub nici un motiv, cu gesturile de nesportivitate ale unor jucători făgăreșeni. „La meciul cu Metalul Drobeta Tr. Severin, ultimul pe care l-a susținut echipa pe teren propriu, în turul campionatului, înaintasii Chimiei l-au faultat tot timpul pe portarul oaspetilor, Constantin, care, de fiecare dată, s-a ridicat de la pămînt, fără să protesteze, reluîndu-și locul în poartă și apărînd excelent. Echipa noastră a fost sancționată, de mai multe ori, pentru joc dur și nesportivitate. Dar de ce trebuie să se ajungă pînă la suspendări?...
— Și în revista noastră a apărut un material pe această temă. Toți factorii răspunzători de soarta Chimiei s-au angajat ferm să desființăm, pe viitor, o muncă educativă mai susținută cu jucătorii, să sprijine mai mult echipa. Posibil decît, în returul campionatului, Chimia, pătîtă, să-și vadă mai mult de... jocul ei, decît de intimidarea adversarilor.

● PE SCURT. Gh. Neguț (com. Alunji, Prahova): 1. Dan Coe joacă la echipa belgiană Antwerp. 2. Dumitru a apărut la rubrica „prim-plan”; Alex. Hrițcu (București): Multumim pentru sugestii; V. Neagu (Cluj-Napoca, Argeș): Nu publicăm aritmografiile; N. Neagoe (Plempia, Dolj): 1. Dinamo, Steaua și Rapid sînt echipe de fotbal sensibil egală. 2. U.T.A. — str. Poetului nr. 1, A-rad, iar F. C. Argeș — str. Horia, Clocșca și Crișan nr. 15, Pitești; Ion Juncu (Zimnicea): La acordarea notelor jucătorilor, cronicarii consultă observatorii federali; D. David Toma (Constanța): Răducanu este născut în București.

UN AMPLU ȘI FRUCTUOS DIALOG CU OAMENII MUNCII

Evenimentul politic de o covârșitoare importanță al săptămânii trecute l-a constituit vizita efectuată de secretarul general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, în județele Vaslui și Iași. Expresie elocventă a adincului democratism care caracterizează orientarea noastră socialistă, viața politică a țării, această vizită — asemenea tuturor celorlalte întreprinse cu o deosebită frecvență în ultimii ani — se circumscrie stilului personal de muncă al secretarului general al partidului, practicii sale consecvente de lucru, în cadrul căreia dialogul cu poporul, întâlnirilor cu cadrele și oamenii muncii din diferite domenii de activitate li se atribuie o foarte mare însemnătate.

Punând într-o puternică lumină profunde transformări petrecute pe aceste meleaguri în anii construcției socialiste — ca rezultat al politicii partidului de industrializare socialistă, de ridicare economică-socială și culturală a tuturor județelor, de repartizare armonioasă a forțelor de producție pe întregul teritoriu al țării — vizita tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU în cele două județe din Moldova, care a cuprins în itinerariul său centre și unități cu profiluri de o mare diversitate —

uzine metalurgice, chimice, fabrici textile și de confecții, institute de învățământ superior și de cercetare științifică, obiective social-culturale — a avut caracterul unei imense consfătuiri de lucru cu zeci de mii de participanți — muncitori, țărani cooperatori, tehnicieni și funcționari, intelectuali, oameni de știință și cultură, studenți, elevi — asupra tuturor problemelor care se pun fie în actualitatea imediată, fie în perspectivă. În discuțiile avute, secretarul general al partidului a fost asigurat că toate eforturile, întreaga putere de creație a oamenilor muncii din cele două județe sunt concentrate pentru îndeplinirea exemplară a sarcinilor de plan pe anul 1973, pentru înfăptuirea angajamentului patriotic de realizare a cincinalului înainte de termen. Totodată, aceste discuții s-au soldat cu recomandări practice și eficiente din partea tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, cu măsuri concrete, gospodărești, în fiecare din unitățile vizitate, care vizează îmbunătățirea activității în ansamblul ei.

Sintetizând concluziile și învățămintele desprinse cu prilejul vizitei — care depășește cadrul local, dobândind semnificații de ordin general, pe planul întregii țări — ampla cuvintare rostită de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU în încheierea lucrărilor conferinței organizației județene Iași a partidului reprezintă un cuprinzător și concret program de activitate, care direcționează căile și pirghiile de acțiune în vederea îndeplinirii obiectivelor stabilite de Congresul al X-lea, de Conferința Națională a P.C.R. din vara anului trecut și de Plenara din noiembrie 1972 a Comitetului Central al partidului, a îndeplinirii cincinalului înainte de termen.

Ca de fiecare dată în asemenea împrejurări, locuitorii din cele două județe vizitate au făcut tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU o caldă și entuziastă primire, exprimându-și, astfel, atașamentul fierbinte pentru întreaga politică, internă și externă, a partidului, sentimentele de dragoste și stimă față de cel care, cu neobosită grijă și înaltă responsabilitate, conduce destinele națiunii noastre pe calea săvârșirii societății socialiste multilateral dezvoltate, a ridicării României pe cele mai înalte culmi ale progresului și civilizației.

OBIECTIVUL ECHIPEI NAȚIONALE ÎN ACEST AN ÎMPUNE:

UN PLUS DE EXIGENȚĂ, LA TOATE EȘALOANELE!

După numirea noului antrenor și alcătuirea noului lot reprezentativ lărgit, cuprinzând 25 de jucători, planul de acțiuni al F.R.F. în legătură cu echipa națională a cuprins — după cum s-a anunțat — o scurtă reuniune a lotului, la București.

Această primă întrunire a selecționabililor (la care au participat membri ai Biroului federal, precum și antrenorii echipelor divizionare A) a avut ca scop prezentarea noului colectiv tehnic de conducere, expunerea și discutarea programului de pregătire pentru primele acțiuni ale — anul 1973, prezentarea sarcinilor lotului reprezentativ în acest an de activitate și a obiectivelor sale de performanță.

În același timp, sedința la care ne referim (ținută joi după-amiază la sediul F.R.F.), a prilejuit și o amplă și aprofundată trecere în revistă a activității depuse de lotul reprezentativ în anul trecut, cu precădere în a doua sa jumătate, când atmosfera din lot, modul cum el și-a desfășurat acțiunile au fost nesatisfăcătoare, reflectându-se, firesc, și în rezultatele care — după cum se știe — au făcut ca startul echipei României în preliminariile C.M. să fie necorespunzător așteptărilor.

De fapt, asistând la această sedință de lucru, ne-am putut da seama că ea se înscrie pe linia unei acțiuni mai largi, inițiată de F.R.F. pentru îmbunătățirea activității fotbalistice din țara noastră, și pe care forul de specialitate a inaugurat-o, încă din primele zile ale lui ianuarie prin consfătuirea cu antrenorii, ținută în sala Dinamo cu prilejul

cursului de perfecționare acestora, despre care revista noastră a scris pe larg la timpul cuvenit.

De ce spunem acest lucru?

Pentru că sedința a prilejuit o dezbateră, profundă și exigentă a unor probleme de fond nu numai ale lotului ci ale întregii activități în această importantă și populară ramură sportivă, a cărei reală îmbunătățire nu poate veni decât de la instaurarea unui climat de muncă fără nici un fel de favoare făcută indulgenței și delăsării, întoarcerea unei discipline ferme în întreaga activitate fotbalistică (pregătire în antrenament + organizarea vieții jucătorilor), extirparea atitudinilor concesive.

Cum era și normal, prezentarea sarcinilor din acest an, schițarea coordonatelor principale ale cotiturii care se impune, trebuia să pornească de la o relevare a stărilor de fapt nesatisfăcătoare din trecutul apropiat. Lucru pe care l-a făcut, în cuvântul său, președintele F.R.F., tov. Mircea Angelescu. Bineînțeles, nu înainte de a sublinia meritele jucătorilor din lot, cu vechi state de serviciu, care prin efortul lor din ultimii ani au adus fotbalului nostru succese de necontestat, și nu înainte de a-și exprima convingerea că noii jucători introduși în lot vor găsi, în unele cerce performanțe, indemnul și stimulentele pentru viitoare evoluții de succes.

Care au fost carențele manifestate, în ultima perioadă a anului trecut, în activitatea lotului? Vom încerca o prezentare succintă, sistematizată, deoarece acest aspect a fost pe larg dezbătut, recent, în presa cotidiană:

- Lipsa de mobilizare, dezinteresul, atitudinile de blazare și suficiență apărute la mulți din componenții lotului, ceea ce a dus la evoluții departe de valoarea reală a fotbalului nostru și la rezultate sub așteptări (meciurile cu Austria, Finlanda, Albania, jocul cu selecțiunea divizionară din Israel);

- carențe disciplinare (neprezentarea sau prezentarea cu întârziere la convocările lotului);

- manifestări incompatibile cu răspunderea pe care o comportă selecționarea în echipa națională (nerespectarea indicațiilor de joc, lipsa de răspundere și atenție în faze, întreținerea unor discuții nejuste și a unei atmosfere de revendicare, în dauna concentrării spre o pregătire cât mai bună, slăbirea randamentului la „națională” din cauza unor situații personale legate de activitatea la club);

- automulțumirea unor jucători (ceea ce a dus la complacerea în mediocritate, la randament plafonat), precum și tendința de a justifica rezultatele slabe prin tot felul de scuze, una mai lipsită de temei decât alta;

- unii jucători de bază n-au dus, în afara activității din cadrul lotului, o viață corespunzătoare cerințelor refacerii după efort, în timp ce la alții — și, din păcate, chiar dintre cei mai tineri — sînt condamnabile atitudinile de vedetă, nerespectarea normelor de viață sportivă, nesocotirea indicațiilor antrenorilor.

Această stare de lucruri a reclamat o fermă intervenție a federației, cu atât mai mult cu cât s-a apre-

ciat că aspectele negative relevate în legătură cu lotul sînt, de fapt, caracteristice pentru un cerc mai

larg de jucători, sînt prezente în fotbalul nostru într-o măsură care trebuie să dea de gîndit. În acest spirit trebuie interpretată și hotărîrea Biroului federal de a da un ultim avertisment jucătorilor Necula Răducanu, Nicolae Dobrin și Florea Dumitrache, în sensul că în cazul repetării, în decursul acestui an, a abaterilor în activitatea și comportarea lor, li se va ridica dreptul de a mai activa în eșalonul divizionar, ei putînd practica fotbalul doar în campionatul orașenesc. De altfel, nu numai acești jucători, ci și alții au fost citați la diverse din aspectele critice de mai sus, în legătură cu atitudinile sau manifestările necorespunzătoare din ultimul timp (Adamache, Dinu, Dumitru, Deleanu, Neagu, Dembrowschi, Domide, Beldeanu, Hajnal, Marcu etc.) așa încît sedința de săptămîna trecută, critica severă la care a fost supusă activitatea lotului n-au suferit deloc de lacuna... generalității sau abstracțiunii. Dimpotrivă, felul ascuțit cum au fost puse problemele, hotărîrea federației de a trece la măsuri

energice, cuvîntul unor dîntre fotbalisti, toate acestea au probat, că, într-adevăr, la lotul național nu este vorba, în acest început de an, despre o simplă schimbare de antrenor ci de măsuri pe toate planurile, care urmăresc să asigure îmbunătățirea întregii activități a echipei naționale, creșterea potențialului său, pentru ca obiectivul propus — calificarea la turneul final al C.M. din 1974 — să fie atins.

Sedința de lucru a Biroului federal cu lotul reprezentativ a dezbătut în principal problemele interne ale lotului, dar — în largă măsură — a abordat și probleme de interes mai larg, ale întregului nostru fotbal, pornindu-se de la ideea, cu totul justificată, că echipa națională nu poate fi despărțită de contextul în care ea trăiește și se dezvoltă, fotbalul practicînd în campionat.

Iată, mai jos, în aceeași formulă sintetică folosită mai înainte, cîteva linii directoare (relesite din sedință) atît legate de activitatea lotului, cît și de aspecte mai largi din fotbal:

- Atingerea performanței cere muncă serioasă, devotată, disciplină strictă, simț de răspundere mereu trează alături din partea jucătorilor cît și a antrenorilor;

- De pregătirea și buna prezentare în competiții a echipei naționale răspund nu numai antrenorii lotului ci și toți antrenorii cluburilor care furnizează jucători.

- Între responsabilii direcți ai echipei naționale și antrenorii de Divizia A trebuie să se stabilească o conlucrare sinceră, reală, fructuoasă care să contribuie la găsirea operativă și eficientă a tuturor soluțiilor legate de bunul mers al „unsprezecelei tricolor” și al fotbalului românesc.

- Modul de desfășurare a campionatului intern, nivelul tehnic și disciplinar al acestuia trebuie să creeze premisele cele mai favorabile alcătuirii unei echipe naționale puternice. Obiectivul calificării pentru turneul final al C.M. trebuie să mobilizeze, deci, întreaga noastră mișcare fotbalistică (jucători, antrenori, conducători de cluburi, arbitri).

- Aprecierea întregii activități a Diviziei A, răsplata eforturilor depuse de jucători, antrenori, cluburi, se va face diferențiat, în raport cu contribuția acestora la atingerea obiectivului echipei reprezentative.

- Este necesar ca poziția exigentă a federației, manifestată în sedința de săptămîna trecută, să fie continuată cu fermitate și consecvență. În același timp, este util ca ședințe de acest fel, în același spirit, să fie ținute acum, în preajma reluării activității, la fiecare echipă de Divizia A, luîndu-se măsuri energice și care să fie aduse la cunoștința opiniei publice.

După prima reuniune din acest an componenții lotului național s-au întors la cluburile lor unde își continuă, la această oră, pregătirile. De asemenea, antrenorul Valentin Stănescu se află într-o deplasare, în cadrul căreia trece pe la mai multe echipe de Divizia A, pentru a-și urmări pe selecționabili „pe viu” în această perioadă de acumulari decisive înaintea sezonului competițional. Tînem, în aceste zile, să mai precizăm, să atragem atenția, că toți componenții lotului de 25 de jucători au obligația să se pregătească cu maximă seriozitate,

pentru ca oricare dintre ei (chiar după ce acest lot lărgit va suferi unele reduceri) să fie apt oricînd de a răspunde chemărilor la lot sau chiar la echipă.

După cum se vede, fotbalul nostru se află la începutul unui drum dificil, plin de încercări grele și, prin urmare, angajînd răspunderi majore. Pentru atingerea obiectivelor sale din acest an este nevoie de un puternic angajament comun al tuturor celor ce activează în acest sport, de o deplină mobilizare de forțe și capacități, de muncă neîntreruptă, devotată.

**CARNETUL
SCRITORULUI** EUGEN BARBU

DEOCAMDATĂ...

Deocamdată se fac declarații. Lotul a fost reunit, a venit toată lumea bună a fotbalului nostru, s-au făcut poze, presa manifestă un optimism de sezon, la cluburi se trage tare, potrivit reportajelor, noul antrenor federal, Valentin Stănescu, a mers la Brașov și a observat un meci, Lucescu, ca todeauna a binevoit a spune ziaristilor cită dragoste de balon are încă...

Totul e șanitar, parcă-ți vine să-ți scoți șapca și să zici: „Sărut-mina”... Mai e și Răducanu. El s-a așezat în banca întâi la fotograf să vadă lumea că a fost readmis în clubul tricolorilor. În ordinea preferințelor, lordache, care ar trebui de fapt să fie numărul 1, măcar pentru talentul și seriozitatea lui, se află pe locul 3, adică rezervă a lui Adamache, care și Adamache a redevenit rezerva lui Răducanu.

Dar să punem mai bine punctul pe l...

Dacă noul antrenor al naționalei vrea să scoată rezultatele pe care le scontăm cu toții trebuie să aibă curaj. Cum știe o lume întreagă, el are temperament. Se vorbește de duritatea sa, de decizia în ce privește enunțarea unei formații, dar asta nu este egal curaj.

O să mă explic. Dacă Valentin Stănescu era curajos, cum bănuim că va fi în cele din urmă, începea prin a miza pe o formație care promise, nu pe o formație care a confirmat.

Vreau să zic mai pe șleau că, de pildă, formula cu Deleanu și Sătmăreanu este depășită. Ei au fost și rămin jucători foarte buni, dar, iată că s-au ivit Tănăsescu și Hajnal care pot lua locul acestor veterani...

În declarațiile făcute presei, noul antrenor federal vorbește despre o linie de fundași centrali, Boc—Dinu. Formula e mai sigură decât aceea Boc—Antonescu, la care s-a renunțat. La drept vorbind, nici acum nu pricep de ce este sacrificat mereu acest Dinu care a arătat de nenumărate ori că este un mijloc ofensiv. Și care a și marcat de multe ori. Lui Dinu nici nu-i place să joace pe post de apărător deși deține calități defensive considerabile, și-atunci de ce să-l ținem acolo ca pe un dulău rău în zgardă cînd răutatea lui ar fi foarte folosită înainte, în fața careului adversarilor? Antonescu mi s-a părut foarte bun anul trecut și nu pricep de ce cu o trăsătură de condei s-a trecut peste el. De ce nu este adus la lot și încercat, pentru că ne aflăm doar în epoca de încercări și dacă e pe încercate, să încercăm și un „turkestan” de Constanța...

În locul lui Valentin Stănescu mi-aș pune și problema lui Anca și mai ales a lui Rodu Neuweiller. Primul nu cred că are stofa cerută de un lot de super clasă. E un jucător foarte muncitor și serios, dar uități-vă cum aleargă... Al doilea este un om care a adus mari servicii naționalei, dar mai ales unei alte concepții pe care dacă Valentin Stănescu vrea s-o depășească, trebuie să renunțe la acest cărător de mingi. El are nevoie de jucători de tipul Dumitru-Dinu, adică de oameni care știu să deschidă la timp și în adîncime, cu pase de 40 de metri pe înaintași, lucru de care Angelo s-a ferit ca dracu de tîmie.

Și pentru că am ajuns la jocul ofensiv, aici trebuie spus că și înaintarea, după noua concepție, trebuie să-și găsească niște jucători rapizi, niște oameni înfometați de gol. Nu sînt pentru tipul de tanc care sparge apărarea pentru că nu se mai poartă. Mi-este însă și teamă de ceea ce se prefigurează încă de pe acum: o înaintare de dribluri. Driblingul se pare că a rămas singurul antidot pentru apărările aglomerate, dar asta nu e suficient. Ne trebuie și jucători care să fructifice simplu, fără multe înflorituri ceea ce creează alții prin fantezia lor. Aici dacă Dumitrache și-ar reveni ar fi ideal. Dacă Dobrin ar ține mai puțin mingea (la drept vorbind eu l-aș folosi pe piteștean la mijlocul terenului, acolo de unde el scoate balonul și-l trimite magistral la partener prin faimoasele sale pase care i-au adus atîta glorie) și dacă Lucescu ar mai înțineri cu cinci ani, am avea o echipă mare.

Așa tragem nădejde numai, ca spinul de borbă...

UN DEBUT TÎRZIU, DAR SPECTACULOS

„Cine ești dumneata, Tudorie?” „Unde ai jucat pînă acum?” „De unde ai venit și cum de ai ajuns la Petrolul?”... Cîți dintre dv. stimați cititori nu și-au pus măcar una din aceste întrebări (firești, desigur), cînd au înțeles numele acestui fotbalist în echipa petrolistă, unde a debutat fără mari încercări, fără a staționa pe banca rezervelor și a jucat turul campionatului de parcă ar fi fost în Divizia A de cînd lumea?

★

...Timișul de Sus. Locul de pregătire a fotbalistilor ploieșteni. Am profitat de ocazia dată și într-una din seri am stat de vorbă cu Constantin Tudorie, fundasul central creditat de Ilie Oană. L-am rugat să ne spună cîteva lucruri despre el, să ne facă o sumară biografie sportivă. Și Tudorie, un băiat bine pregătit, n-a stat nici un pic pe gînduri, începînd să-și depene viața.

— M-am născut la Ploiești, la 1 aprilie 1949. Să știți că nu sînt un musafir nou al fotbalului. La 10 ani am fost legitimat la copii, la Școala sportivă din Ploiești. N-am uitat nici primul antrenor. El se numește T. Vieru. În 1964, am fost promovat la juniori, iar în 1966 selecționat în lotul județean de juniori, cu care am participat la tabăra de la Pitești. Acolo, însă, în al doilea meci m-am accidentat și cinci luni de zile am fost nevoit să stau pe tușă. Exact în perioada mea de lansare. După aceea, fără vreun antrenament special, de dragul fotbalului, am jucat trei luni la Feroemail, în campionatul județean. În această perioadă mi-am văzut de carte și în 1967 mi-am luat bacalaureatul la Liceul „N. Bălcescu”. N-am neglijat fotbalul, dar mai întîi m-am gî-

C. TUDORIE

dit să mă realizez pe plan profesional. În același an, am dat examen de admitere la Institutul Politehnic din Galați. Doi ani am fost student la construcții navale. Am început să joc și fotbal la Siderurgistul, devenită apoi Politehnica, unde aveam să rămîn pînă la venirea la Petrolul. Dar matematica era prea grea și am făcut un... transfer la Institutul Pedagogic — Facultatea de educație fizică, gîndindu-mă că e mai aproape de preocupările unui sportiv. Am luat-o de la capăt, cu examenul de admitere. Acum sînt profesor de educație fizică și predau ore la Școala profesională de auto.

— Și totuși, cum ai ajuns la Petrolul?

— Pe vremea cînd jucam la Galați, m-au solicitat S.C. Bacău, F. C. Galați și Dinamo. Nu știam ce să fac. M-am gîndit că părinții mei sînt la Ploiești, că viitoarea soție este tot din orașul meu natal și, fără să șovăi, am optat pentru... Petrolul.

— Cum a fost la debut?

— Cu destule emoții, chiar dacă nu mai eram un puști. Întîmplarea a făcut să joc chiar împotriva lui Dinamo, echipa cu atîția internaționali. Mai mult, meciul era și televizat. Mă gîndeam că tot Galațiul e cu ochii pe mine. Încercam să mă încurajez singur: „Hai Tudorie, că nu mai ești un copil. Ei, ce dacă joci contra lui, Dumitrache. Sare el bine la cap, dar nici tu nu ești așa de mărunț (n.n. 1,80 m — 75 kg). De alergat, alergai bine la Galați, 11,3—11,4 pe „sută”. A fost greu pînă a început meciul. După aceea am uitat de faima lui Dumitrache și mă

gîndeam doar la mine și la echipa mea. La sfîrșit nu-mi dădeam seama dacă am jucat bine sau nu, dar toți au fost mulțumiți. Așa am debutat la Petrolul și în Divizia A, unde am jucat apoi toate cele 15 meciuri, din minutul 1 pînă în minutul 90.

— Și cu înșurătoarea cum a fost?

— M-am căsătorit în ziua meciului cu Sportul studentesc. Echipa mi-a făcut cadou de nuntă victoria cu 3—0 împotriva Sportului studentesc. Nașul se ținuse de cuvînt. Știți cine e? Mihai Ionescu, portarul nostru, acest excelent om și sportiv. N-am să uit acea duminică frumoasă.

— Te-ai căsătorit cu o sportivă?

— Nu, soția mea e ingineră petrolistă. A absolvit de curînd Institutul de Petrol din Ploiești. Reușita ei pe linie profesională mă va stimula să-mi dau definiții și diferențe la I.E.F.S.

— Ce gînduri are fotbalistul Tudorie?

— Să devin un om de bază al Petrolului. Cred că voi realiza acest lucru pentru că sînt un om ambițios. Vreau ca împreună cu Ciupitu să formăm un bun cuplu de fundași centrali. Iar dacă Petrolul va reuși să joace într-una din cupele europene, ar fi ceva cu totul remarcabil pentru mine, un debutant. Credeți, oare că dacă m-aș gîndi și la națională ar ride cineva de mine? La 24 de ani ai mei, un fotbalist poate să se realizeze. Cu condiția să muncească cu pasiune.

Constantin ALEXE

PRIM PLAN

SAMEȘ

Sameș este singurul jucător (din cei 25 ai actualului lot A) care nu a apărut în rubrica prim-planului.

Apariția lui pe listă este, oricum, un mare succes personal. „Dintr-un singur foc”, Sameș i-a înlocuit pe Dobrău, tînăra speranță a apărării dinamoviste, și pe Antonescu, despre care fostul antrenor al echipei naționale spunea, pe bună dreptate, că a fost cel mai bun jucător român în meciul cu Albania.

Dacă ar fi să selecționăm din calitățile stoperului de la „U” Craiova, ar trebui să admitem că formidabila lui tenacitate este mai puternică decît forța fizică în general și forța șutului în special.

Ștefan Sameș este, fără îndo-

ială, un campion al tenacității. Luni în șir el a pornit din Dobroiești spre centrul de antrenament 23 August, schimbînd, la tot pasul, mijloace de locomoție și făcînd deseori autostopul. În munca dură pe care și-a impus-o ca fotbalist junior, trebuie să figureze neapărat aceste două ore zilnice consacrate drumului.

Lucrurile s-au mai îmbunătățit cînd Sameș, elev al școlii profesionale la Electroaparaț, s-a îndreptat direct spre stadion, după orele de lucru.

În scurta biografie sportivă a lui Ștefan Sameș (născut la 14 octombrie 1951), momentul crucial a fost trecerea la „U” Craiova. Pornit de la tineretul Stelei, în schimbul lui... Smarandache, Sameș a găsit la Craiova ceea ce multor fotbaliști le lipsește în primii ani ai jocului, adică un „post pe schemă”. Acolo, la Craiova, Sameș a jucat și a urcat.

Fără să fie un mare tehnician, Sameș impresionează prin duritate și alonjă, calități care au stat, după cit se pare, la baza preferințelor lui Valentin Stănescu.

Toți antrenorii prin mîna cărora a trecut masivul stoper al Craiovei, pun pe prim plan forța tenacității lui, pe care o consideră mai durabilă decît toate calitățile tehnice.

Ștefan Sameș este, așadar, în lotul echipei naționale. Mulți au impresia că el va rămîne doar „un om de lot”, dat fiind că are în față barajul teribil al cuplului Boc—Dinu. Dar Sameș nu pare a fi un om slab de ȳnger și știe că meandrele fotbalului sînt oricînd capabile să ofere situații noi.

Să-i urăm succes lui Sameș. Echipa noastră națională a trăit în primul rînd din jucători crescuți la școala perseverenței și răbdării...

Ioan CHIRILA

ANTRENORUL CARE ACORDĂ CREDIT DEPLIN TINERETULUI

Gheorghe Nuțescu, antrenorul secund al Rapidului, își petrece majoritatea timpului în Giulești „Acolo în potcoava stadionului de lingă șine mă simt ca la mine acasă” — îi place lui să spună. Într-adevăr, de dimineață pînă la asfințit pe antrenorul Nuțescu, îmbrăcat într-un trening vișiniu, îl înțîlnești pe terenurile stadionului, acolo unde copiii Grantului descifrează tainele fotbalului.

L-am înțîlnit în aceste zile pe pantele Predealului, alergînd cîot la cîot cu Răducanu, Boc, Năsturescu, Neagu și ceilalți jucători rapidiști. Nici n-ai crede că la cei aproape 50 de ani ai săi, are atîtea resurse de energie să poată ține pasul cu „plutonul tineretii”!

Gheorghe Nuțescu a iubit și iubeste fotbalul pe care-l slujește cu aceeași pasiune cu care — cu ani în urmă — îl practica mijlocașul Nuțescu la Metalchimie sau la Spartak București. N-a fost un nume sonor. N-a îmbrăcat niciodată tricoul echipei naționale, dar, acolo, în cadrul echipelor în care a jucat, și-a făcut întotdeauna pe deplin datoria.

Primele „miuțe”, cu mingea de cîrpă le-a... gustat în Colentina, acolo unde a devenit pentru prima oară jucător legitimat la echipa cartierului, F.C. Suter, împreună cu Ion Vasile, Ion Păniț și Dumitrescu III, avîndu-l ca antrenor pe Dragomir Turlea. În 1946 s-a transferat la Metalchimie

(azi Metalul). În primele zile, Nicușor, Drăgan, Ene I. Wetzler III, Florea, Pozgai, N. Marinescu, Saita sau Tilmăciu, consacrații echipei, îl cam priveau de sus. Dar, după cîteva antrenamente, și-au dat seama de calitățile tehnice ale noului venit, titularizat din prima clipă de antrenorul N. Botescu. Cu echipa metalurgistilor cunoaște și satisfacția promovării în Divizia A. După un stagiu de 8 ani în Pantelimon, în 1952, la îndemnul antrenorului Gică Nicolae, vine la Spartak București (actuala echipă Progresul), unde joacă împreună cu Gică Andrei, Costel, Arsene, Carnic, Bentz, Banciu, Bociardi, Peterfi, Petcu și Paraschiv.

Încă din acea vreme manifestă o deosebită preocupare pentru îndrumarea și formarea tinerilor jucători, îi plăcea să se ocupe de instruirea juniorilor. Și atunci s-a gîndit să devină antrenor. Zis și făcut! A promovat cursurile școlii din 1952, odată cu Spielman, Torjoc, Savu, Inceze III — jucători care se aflau la sfîrșitul carierei sportive. Activitatea practică de antrenor și-o începe la echipa Bere Rahova. Apoi își încearcă șansa la formația de Divizia B Gloria Bistrița. Este solicitat mai tîrziu de Universitatea Craiova, unde lucrează împreună cu V. Călinoiu, iar ulterior cu R. Cosmoe și St.

GH. NUȚESCU

Coidum, cu o întrerupere de un an cînd se află la conducerea tehnică a echipei Metalul Tîrgoviște. Datorită cunoștințelor sale profesionale, interesului de a pregăti pe tinerii jucători și curajului de a le acorda credit, în 1969 devine antrenor secund la echipa reprezentativă de tineret, apoi la cea olimpică, obținînd o suită de rezultate meritorii. Din anul 1971 se stabilește la Rapid făcînd cuplu cu antrenorul Bazil Marian.

Dacă îl întrebi pe Gh. Nuțescu care este cea mai frumoasă amintire din anii petrecuți pe dreptunghiul verde

al gazonului îți va răspunde prompt:

„Faptul că am reușit să promovez la echipa pe care o antrenam o sumedenie de jucători tineri, toți deveniți apoi titulari în echipe de Divizia A sau B”.

Este vorba de actualul internațional Dinu, frații Ionescu, Grancea, Stănescu, Buciumeanu la Metalul Tîrgoviște, Oprea, Niculescu, Deselnicu, Boșoteanu, Tăcoi, Bălan la „U” Craiova sau Grigoraș la Rapid.

Acum, Gheorghe Nuțescu așteaptă ca, alături de Bazil Marian, să-și vadă împlinite și alte dorințe. „Vrem ca Rapid să devină în returul campionatului o formație care să presteze cel mai spectaculos fotbal. Dar, pînă atunci dorim să avem o comportare frumoasă în jocurile din Cupa cupelor, chiar dacă adversara se numește Leeds United. Mă bucură faptul că alți doi jucători de la echipa de tineret sînt gata să îmbrace tricoul primei formații. Este vorba de fundașul Marin Florin și de mijlocașul Rotaru, două autentice talente de care m-am ocupat în mod special și cărora le întrevăd un viitor frumos!

Gheorghe NERTEA

ACUM ESTE TIMPUL MARILOR ACUMULĂRI PENTRU RETUR!

● REPORTAJE DE LA PREGĂTIREA ECHIPELOR DIVIZIONARE A ●

STUDENTII AU ÎNVĂȚAT DIN GREȘELI

Mult au mai pățit studenții clujeni în prima parte a campionatului din cauza modului superficial în care au tratat perioada de pregătire. „Au fost la mijloc și unele motive obiective, dar necazurile cele mai mari ni le-am făcut singuri”, recunoșc și astăzi cei din conducerea tehnică a lui „U”, referindu-se la permanenta dispersare a lotului în săptămânile care au precedat startul în actuala ediție.

Dar, spune o zicală, din greșeli se învață, și iată-i în aceste zile pe elevii lui Ștefan Onisie și Vasile Băluțiu pregătind cu conștiințiozitate partea a doua a întrecerii, care să permită „revenirea la condiția de echipă frunțasă”, așa cum a fost în trecut campionat și cum s-a exprimat însuși antrenorul Onisie, acolo, în camera lui, la hotelul „Tre Brazi” de lângă Predeal.

Era o oră matinală, într-o zi a săptămânii trecute, și cei doi tehnicieni reconstruiau planul lecției care avea să înceapă. Tema acelei zile se încadra în obiectivul principal (propus să se realizeze în pitoreasca stațiune montană) și anume: dezvoltarea capacității de efort și îmbunătățirea rezistenței generale. Între alte componente ale antrenamentului cu caracter fizic, cei 22 de jucători aveau de efectuat un cros numai de... 7-8 km, dat fiind faptul că lotul clujean se afla doar de două zile la o altitudine de 1.200 m, unde aerul tare făcea absolut necesare câteva zile de acclimatizare. „Deocamdată, ține să precizeze Vasile Băluțiu, crosul îl efectuăm cu efort progresiv. Am început cu „bucăți” de 1.000 și 1.500 m, în următoarele zile „porțiunile” vor crește la 2.000 și 3.000 de m., în așa fel încât, spre sfârșitul perioadei de pregătire, aici, la „Tre Brazi”, vom alerga 10.000 de m. non stop”.

„Asemenea crosuri, continuă antrenorul Băluțiu, le efectuăm din două în două zile, alternativ cu lucrul la sală”.

...A doua zi, jos în Predeal, urmărim pregătirile pe care „U” le efectuează

în sala Armatei. Antrenamentul se desfășoară conform celor prevăzute inițial:

— Încălzire, 15 minute, și cu ajutorul balonului;

— Exerciții fizice, prin împărțirea componenților lotului pe patru „atelieri”: paliere, paralele, lada de sărituri și mingi medicinale. Prin rotație, fiecare jucător a trecut, timp de cinci minute, pe la fiecare „atelier”. După care apare și mingea. Echipele conduse de căpitani Cîmpeanu și Solomon se întrec la baschet (două reprize a 15 minute) și fotbal (două reprize a zece minute). Mișta de fotbal angrenează următoarele tabere:

ALBII: Solomon, Ion Munteanu, Lică, Negru, Totolanu, Coca (un înaintat central, în vîrstă de 20 de ani, care a înscris 13 goluri în campionatul de tineret), Matei (un fundaș central, în vîrstă de 18 ani, de la juniori), Mihai Munteanu (mijlocăș dreapta, 20 ani, de la tineret), Ciocan, Mihailă și Porățchi.

NEGRII: Cîmpeanu, Anca, Uifăleanu, Mureșan, Barbu, Soa, Pexa, Fanea Lazăr, Naghi, Ștefan și Sudi.

În teren se joacă 4 la 4, schimbările făcându-se la fiecare trei minute. Se înscriu multe goluri, 17 (9 de către albi), dar astăzi nu asta contează, mai ales că porțile nu sînt păzite de nimeni. Antrenorii veghează doar la stricta respectare a temei: efectuarea marșajului, formația cvartetului fără minge îngrijindu-se să-și ia adversarii direcți în primire.

La sfîrșitul lecției, care a durat 80 de minute, antrenorul Onisie simte nevoia să ni se destăinuiească: „Și în tur, potențialul nostru de joc a fost superior locului 14. Pentru partea a doua a întrecerii, după cum îi văd pe băieți că înțeleg să respecte programul, ne-am planificat un minimum de 18 puncte”.

Strinși roată în jurul nostru, băieții îl aud și... consimți.

G. NICOLAESCU

IORDANESCU și PANTEA exercind cu balonul în timpul unui antrenament efectuat pe stadionul Tractorul din Brașov

F.C. ARGEȘ

„După trei zile de ninsoare, la Băile Herculane începuse o ploaie mărunță. F.C. Argeș își continua, însă, fără nici o modificare, programul său de pregătire, bine definit pe zile, pe ore, pe oameni. Cînd sosisem în stațiunea din Munții Cernei, de altfel, în timp ce plutonul supravegheat de antrenorul secund Tănase Dima asuda pe colinele din spate Grotă Haiducilor, Prepurge (care suferise o întindere la începutul pregătirii, în sală, la Pitești) și Stan (ușoară întindere în antrenamentele de la Băile Herculane) executau un program special în fața hotelului Herculane.

Echipa campioană venise în frumoasa și liniștită stațiune („excelent loc de vedere: cazare, sală, saună pentru recuperare, teren de joc, relief accidentat, lipsa tentațiilor” — aveau să spună toți antrenorii echipelor aflate la pregătire, aici) hotărîtă să-și realizeze cei 100.000 de metri, dar mai ales un fond fizic consistent, pentru renașterea de primăvară. Antrenorii Florin Halagian și Tănase Dima împărțiseră, însă, lotul în două grupe: „grupa celor tineri” (printre care Neculce, Nedelcu, Cîrstea și portarul Gh. Cristian, un copilăndru de 17 ani înalt de 1,90 m, venit de anul trecut din București, de la Autobuzul, unde era rezervă) și „grupa consacraților”. Separarea permite o privire mai atentă asupra fiecăruia, în orele de la sală sau de pe pantele din munți.

De fapt, ce elemente noi ați introdus în pregătirile din această iarnă, începute la 9 ianuarie, aici? — Anul acesta am început pregătirile mai devreme și mai eșalonat în privința efortului. Am putea spune că sînt pregătiri mai intense, că lucrăm mai mult în direcția forței și a alergărilor de regularitate.

„Mărturisirile celor doi antrenori își găseau argumentația în circuitele și exercițiile de forță din sala de gimnastică medicală a stațiunii și în crosurile pe terenul variat („aici aler-

găm peste 40.000 de metri numai în pantă”).

— Cred că ceea ce reprezintă elementul nou în aceste pregătiri — avea să spună căpitantul echipei Remus Vlad în ziua cînd împlinea 27 de ani, la 18 ianuarie — este conștiințiozitatea sporită a fiecărui jucător. Cu toții am înțeles că măsurile preconizate pentru dezvoltarea în general a fotbalului românesc se referă și la fiecare echipă în parte. Și cu atît mai mult la o echipă campioană care ocupă un loc XI, mult sub condițiile și posibilitățile sale.

„Nu erau cuvinte formale. La cei 34 de ani ai săi, Barbu alerga ca în prima tinerețe, Olteanu cîștiga al nu știm citelea cros, Vlad, Pigulea, Marian Popescu, Ivan și ceilalți băteau în fiecare zi „drumurile” de munte cu pas apăsător, serios, dominați de ambiție. „Locul din clasament îi nemulțumeste pe toți!” — zicea.

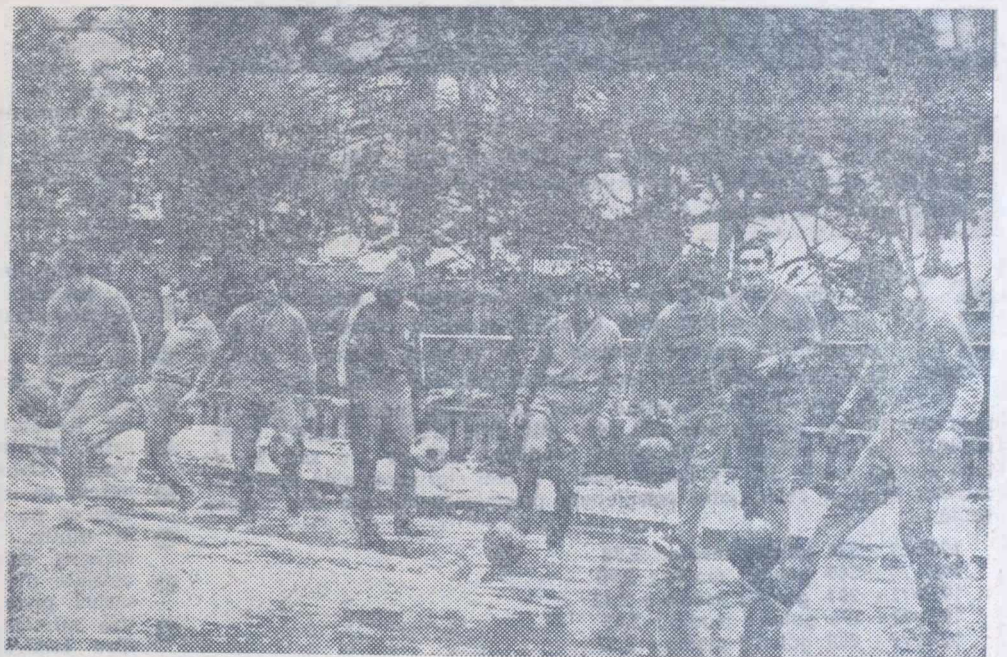
după una din zilele dure, Florin Halagian. Era o primă explicație...

„În după-amiaza de vineri. Cu zece minute înainte de antrenament o „Dacia” gri parehează în fața hotelului „Herculane”. La volan, Dobrin. Coboară împreună cu antrenorul Halagian. Ambii fuseseră la București la convocarea lotului național. Dobrin își îndreaptă spatele. Spune că e foarte obosit. Și urcă în hotel. Peste opt minute Dobrin și antrenorul Halagian coborau echipați în treninguri. Plutonul violeților pornise într-un cros de aproape doi kilometri, pînă la stadion, unde avea prima întâlnire cu mingea. După o altă încălzire, cu mingi de data asta, după sprinturi cu toate forțele, a început prima mișta. Pe un teren acoperit cu zăpadă. Imediat după fluierul de început al... arbitrului Halagian, Dobrin a trecut prin fentă fină de

doi „adversari” și de la 35 de metri l-a surprins pe Stan ieșind din poartă. Unii au contestat golul. Dobrin a protestat la modul cel mai serios. Și 30 de minute a fost o luptă totală pentru fiecare minge. Florin Halagian a oprit, pedagogic, jocul la 2-2, deși toți voiau un învingător. „Dacă vom reuși să continuăm aceste acumulări și în zilele de după Băile Herculane, atunci va fi foarte bine!” suna, concis, monologul lui Halagian, imediat după prima mișta...

„Pe înserate, cînd echipa se întorcea, tot în alergare, de la stadion, în fața hotelului, Troi, care sosise cu trenul de la convocarea lotului național, alerga de unul singur, fără să-l fi îndemnat cineva. Era încă un exemplu că echipa campioană, răscolită de nemulțumiri majore, ține la orgoliul său...”

Mircea M. IONESCU

Jercan, Radu, Pigulea, Dobrin, Roșu, Vlad, Stan și Olteanu, de la stînga la dreapta, într-unul din momentele plăcute, cînd balonul a intrat și el în circuitul zilnic.

STEAGUL ROȘU

LA „EXAMENUL” CELOR 10 PROBE, SOLDATE CU... FEBRĂ MUSCULARĂ

Timp de zece zile (8-18 ianuarie), Steagul roșu a efectuat primele antrenamente în Brașov, pe stadionul său. Zilnic, cite 60-90 de minute, Pescaru, Jenei, Ivănescu, Zoltinca și ceilalți au putut fi văzuți făcînd obișnuita readaptare a organismului la efort, după care urma un joc-scoală, de circa o oră, la două porți.

După cele zece zile, stegarii s-au prezentat la unul dintre cele mai dificile examene ale perioadei de pregătire: un circuit de zece exerciții, efectuat în sala de sport. Flotări, genuflexiuni, ridicarea halterei de 30 kg, săritura peste bancă etc. Jucătorii trebuiau să execute fiecare exercițiu de cite ori puteau. Cîți-va dintre „performeri”? La haltere, pe primul loc s-au clasat Alecu, Anghel și Albu, reușind să ridice haltera de 35 de ori. La polul opus — Șerbănoiu, cu 19.

Mijlocășul brașovean s-a revanșat însă, la exercițiul numit „podul”, pe care l-a efectuat de 48 de ori, fiind urmat de Alecu și Anghelini (43). Corigent la această... materie a rămas Florescu (15). Flotările s-au do-

vedit a fi specialitatea lui Ivănescu, Hirlab, Cadar și Rusu, toți cu cite 31 reușite, și un chin pentru Zoltinca (22). Veteranul echipei, Jenei, și unul dintre mezinii formației, Anghelini, s-au detașat la genuflexiuni (130), pe ultimul loc clasîndu-se Balint (50), în timp ce săritura peste bancă a convenit mai mult lui Florescu, Györfi și Cadar (83) și aproape de loc lui Jenei (42). Pentru antrenorul Proca aceste cifre constituie niște repere semnificative, de o deosebită importanță. Cu atît mai mult cu cît acest circuit-examen va fi efectuat și după a doua perioadă de pregătire, peste pragul căreia Steagul roșu a pășit săptămîna trecută...

„Aluniș”, este una din cele mai frumoase vile de la Poiana Brașov. Aici au urcat, vineri stegarii. Aproape toți se plîngeau că au febră musculară după dificilul examen din ajun. Totuși, la ora 11, întregul lot, plus Paraschivescu (fostul atacant al Metromului pe care Steagul speră să-l legitimeze) se afla în fața vilei, ascultînd indicațiile antrenorului. Primul punct

din program: crosul de 4.000 m, cel dintîi din acest an al stegărilor.

— Cunoașteți traseul — le spune Proca. Puteți pleca. Vă aștept la trambulina mare...

Pînă la trambulina mare, locul obișnuit de antrenament al brașovenilor, dialogul cu Nicolae Proca a atins citeva dintre problemele echipei pe care o pregătește. Recunoaște cu sinceritate cînd și unde s-a greșit în toamnă: consideră extrem de dificile meciurile cu C.S.M. Reșița și Sportul studentesc, deși se vor juca la Brașov; nu poate uita ce gol mare a lăsat Olteanu, în apărare, după accidentare, Naghi fiind și el mai mult plecat la lotul de juniori; speră să îmbunătățească substanțial randamentul atacului prin integrarea lui Paraschivescu etc., etc.

Ajungem la trambulina mare. După citeva minute apar și jucătorii. Ivănescu, Florescu, Paraschivescu... Sosiseră cu... un minut mai repede decît anul trecut, dar drumul fusese de trei ori mai greu. Pe aceleași trasee ea și în ianuarie,

1972, în grupuri de cite 4 sau 5, brașovenii efectuează alte două probe de alergare: una de 1.000 m, cu pante greu de urcat și de coborît (fiind alunecoase), cealaltă de 500 m, întreprinsă la un fag mare, secular, de ramurile joase de ale căruia se agață fiecare, făcînd tracțiuni în brațe.

O jumătate de oră mai tîrziu, în holul vilei „Aluniș” jucătorii — marcați de efort — recunosc cu sinceritate că „altfel nu se poate”. Iar antrenorul Proca a ținut să puncteze:

— Pentru ca Steagul roșu să revină în prim-planul campionatului, toți jucătorii vor trebui să muncească enorm, să se pregătească zi de zi, ca niciodată pînă acum. În al doilea rînd, avem mare nevoie de sprijinul total al forurilor brașovene. Altfel ne va fi foarte, foarte greu...

Urmărindu-l la treabă, ne-am convins că jucătorii sînt hotărîți să muncească fără menajamente. Poate că și a doua dorință — în realitate un strigăt după ajutor — a antrenorului stegărilor se va împlini. Poate...

Laurențiu DUMITRESCU

Dinu — jucător dinamovist din linia a doua este prezent cu oportunitate la finalizarea unei acțiuni de atac a echipei sale. (Fază din întâlnirea Jiul — Dinamo 2—1).

RETROSPECTIVĂ TEMATICĂ ASUPRA TURULUI DIVIZIEI A

EFICAC O PROBLEMĂ COMPLICATĂ

DE LA CRIZA OAMENILOR DE GOL, LA TENDINȚA DE METAMORFOZARE A UNOR ATACANȚI

Din capul locului trebuie să spunem că cei ce se încumetă să facă o cit de sumară analiză a eficacității primei părți a campionatului, să descopere cauzele care au dus la scăderea îngrijorătoare a numărului de goluri, își asumă o sarcină nu tocmai ușoară. Oricât de dificilă ar fi însă o asemenea investigație pe traseul neîmplinirii eficacității dorite, merită să fie făcută chiar și pentru simplul motiv, arhicunoscut, că fotbalul fără goluri este ca și lipsa sării din bucate. Spectatorii vin la stadion ca să vadă un spectacol fotbalistic încununat de goluri, actorii al gazonului, respectiv atacanții, evoluind cu gândul ca peste ani istoria fotbalului să-i consemneze ca mari celebrități care strecurau spaima în portari.

În toate timpurile această problemă va rămâne în actualitate, va fi comentată și răscomentată, specialiștii și cronicarii vor căuta să desprindă, din complexul de factori obiectivi și subiectivi ai eficacității, acele tare ce frânează atingerea unor înalți parametri. Ceea ce încercăm și noi să facem.

Datele deloc liniștitoare înscrise în preambulul temei, comparațiile de necontestat cu alte sezoane oficiale ne îndeamnă, aproape fără să vrem, a privi în urmă, a evoca cu nostalgie pe acei oameni de gol ce au strălucit pe firmamentul fotbalului nostru: la un Barlatki, Bonihadi, Marian, Ene I. Vaczi, Ozon, Georgescu, Ion Ionescu, ca să nu pomenim decât pe acei ce ne-au venit pentru moment în minte. Fiecare, în timpul generației sale, reprezenta o personalitate distinctă cu calități și trăsături proprii golgeterului: pregătire athletică, tehnică rafinată, gândire tactică, forță de șut, curaj, promptitudine în finalizare, rezolvări proprii. Unii s-ar putea să ne reproșeze: „Într-adevăr, am avut atacanți de marcă, însă nu trebuie uitat că fotbalul de atunci nu se mai aseamănă cu cel de azi”. De acord, dar noi am ținut să facem această relevare tocmai pentru a arăta că, la timpul cuvenit, atacanții își luau în serios rolurile în care erau distribuiți, munceau fără menajamente pentru a-și dezvolta calitățile lor de bază, pentru autodepășire. Acest aspect re-

prezintă, credem noi, unul din punctele criticabile la mulți atacanți, din actuala generație care, indis-cutabil, au de rezolvat astăzi în condițiile apărărilor aglomerate, marile probleme ce decurg în timpul jocului din relația timp-spațiu.

Chestionînd un număr de antrenori de Divizia A pe tema cauzelor ineficienței toți au recunoscut, fără rezerve, că este izbitoare existența unei sărăcii de oameni de gol, că de multe ori unor jucători mai puțin dotați li se încredințează responsabilități ce nu prea au contingență cu asemenea posturi. Astfel, ajungem la una din problemele de fond ale fotbalului nostru — **SELECȚIA**, prezentă nu odată în vizorul presei. Ea este încă susceptibilă de noi discuții pe două mari planuri. În primul rînd

lecții se leagă de modul cum sînt satisfăcute necesitățile echipelor în perioada transferărilor. Graba, preferința unui conducător pentru un atacant sau poate chiar însuși talenta competență a antrenorului au determinat achiziții necorespunzătoare cerințelor imediate ale clubului. Nu vrem să deschidem caseta cu amintiri, însă am avut exemple cînd jucători, aduși pentru linia de atac cu surle și trîmbițe (alții au făcut și turnee spectaculoase peste hotare!) au fost dați apoi ca necorespunzători și au sfîrșit repede, undeva în mediocritate.

O altă cauză o putem găsi în însăși metamorfoza suferită de unii atacanți, veritabili golgeteri cîndva, metamorfoză izvorîtă din apariția acelor sarcini speciale la mijlocul terenului. Domide și Dembrovski sînt doar două exemple tipice în acest sens. Firește că antrenorii în cauză au destule argumente în favoarea opțiunilor lor, dar aceste schimbări reclamă, în același timp, și găsirea înlocuitorilor pentru acei oameni de gol plecați din linia întâi. Ca să nu mai amintim și de insuficiența exploatare a potențelor ofensive existente. Exemple sînt destule. Troi (F. C. Argeș) este un jucător derutant, exploziv, cu posibilități de gol, însă echipierii nu-l joacă în funcție de aceste posibilități, nu-l valorifică tocmai calitățile principale, Caraman (Farul), fost golgeter la Divizia B, a pierdut din calitatea sa de bază, înscrierea golurilor cu capul, ca urmare a deteriorării jocului extremelor constănțene; după cum Florian Dumitrescu (Dinamo), a probat că poate deveni om de gol, dar nu ca mijloc sau fundaș, cum a fost folosit în toamnă, iar Dumitriu III — cu forța lui de șut — poate da un mai mare randament, nu pe extremă unde nu dispune de întreg repertoriul unui asemenea post, ci pe o poziție de atacant central.

Deci, iată, alțea și alțea aspecte desprinse din această grea și complicată problemă a eficacității la care alăturăm și pe acela că, spre deosebire de compartimentul ofensiv, apar mai puține idei în atac, toată lumea fiind mai întîi interesată de a nu primi gol. Este, dacă vreți, un fel de „sinucidere a fotbalului” remarcată și criticată acolo unde sportul rege tronează.

ATACANȚI CARE AU ȘUT, DAR...

...NU AU INSCRIS NICI UN GOL ÎN TOAMNĂ: Moldovan (Dinamo), Aelenei (Steaua), Niță („U” Craiova), Angelescu (Petrolul), Rădulescu (Farul), Jercan (F. C. Argeș), Sima (U.T.A.), Urmas (Jiul), A-todirerei (C.S.M.).

...SAU AU MARCAT UN SINGUR GOL: Șoo („U” Cluj), Petreanu (Rapid), Stolan (Jiul), Florescu (St. roșu), Pentea (Steaua), Fazekas (A.S.A.), Ologu (Farul)...

Lucescu a dovedit în această fază multă abilitate și precizie în execuție, ducînd la bun sfîrșit o acțiune de atac la capătul căreia a înscris un spectaculos gol (Fază din întâlnirea Dinamo — Steaua, 2—1).

Una din problemele cele mai des dezbătute în cursul sezonului de toamnă a fost, fără îndoială, aceea a eficacității scăzute a echipelor noastre fruntașe și, în general, a primei părți a campionatului. Acest lucru rezultă din mai multe date.

În primul rînd, numărul total de goluri înscrise în cele 15 etape sau 120 de partide este **CEL MAI MIC DIN ULTIMELE CINCI CAMPIONATE** (în 16 echipe): 285 goluri (media: 2,37 de joc sau 19 de etapă sau un gol la 37'53"). Faptul rezultă și mai clar comparînd realizările echipelor în turul celor patru campionate precedente cu cele din toamnă trecută:

1968/69: 334 goluri; media: 2,78
1969/70: 349 goluri; media: 2,90
1970/71: 291 goluri; media: 2,42
1971/72: 294 goluri; media: 2,45
1972/73: 285 goluri; media: 2,37

Referințe la reușitele echipelor duc la aceeași constatare: eficacitatea scăzută. NICI UNA DIN ECHIPE N-A IZBUTIT SĂ ATINGA MACAR O MEDIE DE DOUĂ GOLURI PE MECI. — Fruntașa clasamentului, Steaua, care a marcat cel mai mare număr de goluri (27) are o medie de joc de 1,8 goluri — maxima; minima aparține Farului: 0,61 (9 goluri în 15 meciuri).

Și dacă ne vom opri asupra numărului de goluri înscrise în deplasare, vom constata lucruri și mai îngrijorătoare privind randamentul compartimentului ofensiv. Marea majoritate au marcat cu circa 30—40% mai puțin decît acasă, ceea ce exprimă de fapt tendința spre joc defensiv. O echipă a reușit doar un gol în deplasare (St. roșu) în 7 partide, trei (Farul, C.S.M. și Rapid) cite două în 7 (primele două) și 6 jocuri: una (Petrolul) 3 în 7 întâlniri. În schimb, o curiozitate: „U” Craiova a marcat mai multe goluri afară (12) decît acasă (11)!

„Producția” din acest punct de vedere a echipelor e redusă, ca o consecință a scăderii numărului de șuturi la poartă. Iată un tabel semnificativ, cu date comparative din turul campionatelor pe 1970/71 și 1972/73:

Ediția	Gazdele	Oaspetii	Total
1970/71	2095	1445	3240
1972/73	2071	1072	3143

Este o scădere ușoară în general și dacă ne referim la trasul la poartă pe teren propriu; în schimb, în deplasare numărul șuturilor a scăzut simțitor (cu circa 40—50% față de loviturile la poartă efectuate acasă). Acest fapt rezultă și din situația pe echipe (în ordinea numărului efectuat): 1970/71: 1. Farul 242; 2. Dinamo 239; 3. U.T.A. 234. ... 14. F. C. Argeș 169; 15. St. roșu 167; 16. Progresul 144.

1972/73: 1. Steaua 229; 2. Petrolul 227; 3. C.S.M. 225. ... 14. „U” Craiova 164; 15. Rapid 154; 16. St. roșu 153.

Aceasta în cea ce privește frecvența șuturilor. Precizia lor însă lasă și mai mult de dorit. Din totalul șuturilor doar 40—50% și-au atins ținta, și asta este valabil pentru aproape toate echipele, indiferent dacă au jucat acasă sau în deplasare! În asemenea condiții, firește, nu mai miră că s-a marcat puțin.

Oprindu-ne aici cu datele oferite în principal de sezonul oficial de toamnă, este normal să ne întrebăm ce determină această eficacitate redusă. Căuza se găsește în lipsa oamenilor de gol? În pregătirea jucătorilor atacanți? În evoluția tactică a jocului? Sau în toate acestea la un loc?

Iată ceea ce ne-am propus să analizăm (și să încercăm să desprindem cauzele) în rîndurile care urmează:

COMPARAȚIE CONCLUDENTĂ

Iată cum arată o repartitie procentuală a golurilor înscrise pe posturi prezentată comparativ între tururile a două ediții de campionat:

	1969—1970		1972—1973
● FUR	10%	● FUR	9%
● MI	17%	● MILOCASII	38%
● IN	73%	● ÎNĂINTASII	53%

ITATEA OFENSIVA,

EXĂ, MEREU ACTUALĂ, ÎN CĂUTAREA REZOLVĂRILOR

Mostra cea mai elocventă a marilor ratări: portarul Vidoc (U.T.A.) este ca și învins, dar atacantul Pană (Sportul studențesc) șutează defectuos în mingea servită ca pe... tavă de un coechipier al său. (Fază din întâlnirea Sportul studențesc — U.T.A., 1-4).

NEAJUNSURILE PE PLANUL INSTRUIRII SÎNT DOMINANTE

O a doua mare cauză care determină, după părerea noastră, nivelul actual scăzut al eficacității ține de procesul de instruire. Mai exact spus, în pregătirea jucătorilor divizionari se manifestă încă, destule carențe, evidente atât în comportarea de ansamblu a echipei în cadrul acțiunilor sale ofensive, cât mai ales în randamentul individual al atacanților propriu-ziși.

Plecînd de la aceste lipsuri, dintre care cele mai importante sînt de tehnica lovirii mingii, de forța șutului, de viteza de execuție și mai ales de crearea unor situații avantajoase de a înscrie, trebuie arătat că, de cele mai multe ori, instruirea, în formele ei de organizare și în conținut, nu reușește să asigure eficacității condițiile unor valori pe măsura posibilităților.

De ce spunem acest lucru? Pentru că — în ciuda faptului că antrenamentele își propun, aproape de fiecare dată, sarcini legate de îmbunătățirea spiritului ofensiv și sporirea eficacității — în practică, o asemenea activitate îmbracă nu o dată, aspectul de formalism care se traduce în mod obișnuit prin: numărul redus de repetări al unor exerciții ce vizează, în fond, deprinderea finalizării; insuficiența concentrare a jucătorilor în execuții; subestimarea mijloacelor simple de realizare a jocului în folosul unor soluții complicate (în special abuzul de driblinguri în suprafața de pedepsă) care forțează spectaculosul chiar și cu riscul ridicolului.

Formalismul manifestat în cadrul ședințelor de antrenament colectiv își găsește un nedorit complement în atitudinea marilor majorități a fotbalistilor noștri de minimalizare a rolului și necesității obiective a pregătirii individuale suplimentare. Au ajuns astăzi de domeniul amintirilor îndepărtate exemplele unor jucători ca Barakki, Dobay, Bodola, Ozon, Pet-schovschi, Constantin, Al. Ene care, cu ani în urmă, și-au însușit tehnica realizării golului printr-o muncă susținută, ore întregi petrecute în teren și dincolo de obligațiile generale de pregătire în cadrul echipelor lor. Cîți dintre componenții loturilor divizionare actuale, ne întrebăm noi, se mai încumetă astăzi să mărească volumul propriei pregătiri pînă la nivelul cunoașterii depline? Și atunci...

Să adăugăm tot aici și interesul minor, aproape de granita dezinteresului, față de aparatul ajută-

toare — impusă cîndva printr-o înțeleaptă măsură a F.R.F. — ajunsă însă astăzi, pe unde a mai rezistat intemperiiilor și disprețului nejustificat, în stare de reformă sau cu alte întrebări decît cele fotbalistice.

În sfîrșit, la același capitol al neajunsurilor pe planul instruirii, nu poate fi trecut cu vederea principalul aspect de conținut al antrenamentelor, care se referă la pregătirea jucătorilor — în speță a atacanților — ÎN CONDIȚII ANALOGE JOCULUI. Aceasta presupune exersarea unor teme, de la

EFICACITATEA PE POSTURI (în număr de goluri)

fundații laterali :	12
fundații centrali :	11
mijlocași :	108
înaintași :	150

(4 din cele 285 de goluri au fost înscrise în propria poartă)

simplu la compus, în cadrul asemănător oferit de fotbalul modern. Adică, acțiuni de atac desfășurate pe spații mici, în fața unor apărări aglomerate, agresive, în forță. Opoziția foarte activă a adversarului trebuie să constituie, înainte de toate, o obișnuință în antrenament, care să se apropie, să se identifice chiar cu realitatea jocului. Altfel se creează imagini false în privința întrecerii sportive și deprinderi fără utilitate practică pe care disputa directă în zona de decizie a golului le contestă.

Așa se explică, în mare măsură — însumînd acum toate aceste lipsuri în domeniul instruirii — faptul că, pe de o parte, situațiile de marcă sînt reduse ca număr, iar pe de altă parte, și în compensație, că ratările abundă.

În primul caz, ni se pare firesc, deși neplăcut, să constatăm că acolo unde jucătorii nu au o pregătire complexă și nu posedă mijloacele tehnico-tactice proprii fotbalului modern, ei nu reușesc să închege acțiuni de atac consistente și cu șanse de reușită. De aici și frecvența scăzută a șuturilor la poartă de care se leagă imprecizia acestor lovituri, și în ultimă instanță golul. În cel de-al doilea caz — în care ratarea devine ele-

mentul dominant — neajunsurile instruirii au un caracter individual. Vorbînd de ratare, ca fenomen în sfera de manifestare a fotbalului, ne referim de bună seamă nu la orice situație de gol, ci numai la acelea în care dispare, normal, incertitudinea asupra finalității (atacant singur cu portarul sau în fața porții goale).

Caracteristică pentru campionatul nostru și mai ales pentru prima sa jumătate este scăderea relativă a indicilor de eficacitate încoșebi pe seama numărului mare al ratărilor și mai puțin, datorită penuriei situațiilor de gol. La baza ratărilor stau cauze ca, numărul limitat de procedee pentru lovirea mingii sau neputința de a juca la fel de bine balonul cu capul și cu ambele picioare, viteza de execuție necorespunzătoare, insuficiențe de ordin psihic.

Indiferent însă dacă eficacitatea suferă din pricina neputinței de a întreprinde acțiuni de atac (cu șansa de a fi convertite în situații și ocazii de gol) sau din obișnuința de a rata, la originea acestor mari neajunsuri stau — și într-un caz și în altul — CARENȚELE INSTRUIRII.

Aceasta înseamnă, în ultimă analiză, că pentru a da unei dispute adevăratul sens pe care îl conferă eficacitatea ofensivă, este nevoie, indiscutabil, A SE LUCRA MAI MULT, MAI BINE, MAI CONSTINCIOS. Pentru că, chiar dacă am avea, să spunem, oameni de gol și jucători cu un dezvoltat simț al porții, bunele deprinderi de a finaliza nu se perfecționează și nici nu se mențin decît printr-o pregătire complexă, de calitate și cu UN MARE VOLUM DE MUNCĂ.

La capătul acestei retrospective tematice, care nu are pretenția să fi epuizat toate aspectele acestei probleme complexe a fotbalului, câteva concluzii care se impun în principal :

● O insuficientă preocupare pentru selecție, în special celei timpurii, a dus și duce la reducerea fondului de atacanți-oameni de gol.

● Carențele procesului de instruire, din punct de vedere al conținutului și volumului de muncă, au coborît nivelul de pregătire a atacanților la cote sub pretențiile fotbalului modern și, implicit, la indici de eficacitate scăzuți.

ATAFUL S-A REDUS NUMERIC, LINIA A DOUA NU-L SUPLINEȘTE ÎNCĂ!

Desigur că în comentariile noastre nu putem face abstracție de un factor cu efecte — pozitive sau negative — asupra eficacității : evoluția tactică a jocului.

La ora actuală, se știe, în marea majoritate a țărilor echipele își organizează jocul în principal pe două variante ale sistemului cu patru fundași : 4-4-2 sau, cel mai des, pe 4-3-3. Tehnicienii au simțit necesitatea de a da un plus de siguranță apărării, dar — în același timp — de a crea posibilitatea mării potențialului ofensiv PRIN CREAREA UNUI AL DOILEA EȘALON DE ATAC, AȘA-ZISA LINIE A DOUA, CARE SĂ SPRIJINE ȘI SĂ COMPLETEZE UN ATAC RĂMAS ÎN INFERIORITATE NUMERICĂ FAȚĂ DE APĂRĂTORI, prin retragerea uneia sau a doi dintre înaintași.

Jocul fără menajament în apărare, asprimea lui, marcajul necrutător asupra celor mai buni șuteuri, fapt ușurat de superioritatea numerică obținută de apărători asupra atacanților, a făcut ca balanța să incline de partea primilor. În căutarea de soluții pentru refacerea unui echilibru în duelul apărare-atac, s-a ajuns la ideea unei linii a doua, de șoc ofensiv, care să mai „ușureze viața” înaintașilor (pentru că în condițiile actuale de joc atacanții nu sînt de învidiat și mulți dintre ei și-au pierdut din eficacitate, jucînd mai prudent sau cu teamă, mai ales că nici arbitrajele nu se dovedesc ferme și energice față de apărători). În felul acesta, cu atacanți care vin din spatele celor avansați, apărărilor nu se mai simt sigure, li se creează probleme în plus, sînt nevoite să-și lărgască cîmpul de acțiune, devin vulnerabile.

Așadar, s-a ajuns la două variante care sînt mai aproape de ceea ce, poate, va fi următoarea etapă de dezvoltare — TOATĂ ECHIPA SE APĂRĂ, TOATĂ ECHIPA ATACĂ. De altfel, sînt echipe străine care se apropie de această manieră de joc și în această privință mai semnificative ni se par cele ale cluburilor Ajax și Bayern. În orice caz, în majoritatea țărilor cu fotbal avansat s-a atins stadiul perfecționării jocului în cele două variante, dovedindu-se eficace în apărare ca și în atac, unde APORȚUL LINIEI A DOUA A DEVENIT O REALITATE.

În condițiile contactelor fotbalului nostru, prin intermediul diferitelor competiții internaționale, cu soccerul de peste hotare, era normal să ținem și noi pasul cu noile tendințe din joc, cu evoluția fotbalului internațional, iar echipele să caute — e drept, destul de târziu — varianta care se potrivea jucătorilor lor (pentru că, sistemul sau varianta sîngure nu pot asigura jocul, decizia o dau jucătorii). Premeditat sau instinctiv, cele mai multe aplică de cîțiva ani formula 4-3-3, retrăgînd un atacant la nivelul mijlocașilor (Sălceanu la Dinamo, Dîncuță la Petrolul, Domide sau Broșovschi la U.T.A., Marin Stelian la Rapid, O. Ionescu la C.F.R. Cluj și acum la Sp. studențesc etc.). Însăși echipa națională juca astfel, prin retragerea lui Dembrovski, Domide și în unele situații a lui Dobrin. Deci, nu era nici o dificultate în „legalizarea” jocului în varianta 4-3-3.

În schimb a devenit dificilă realizarea — și mai tîrzie — a liniei a doua, necesară pentru mărirea potențialului ofensiv. Greutatea a izvorit din modul cum s-a încercat organizarea ei, structura care s-a încercat să i se dea. În echipele străine întîlnim în acest eșalon, cu sarcini duble, nume ca Netzer și

Höness în R.F.G., Ball, Peters și Bobby Charlton în Anglia, Mazzola și Rivera în Italia, Acimovici și Petkovici în Iugoslavia, Bonev și, înaintea lui, Iakimov în Bulgaria, Kii și Kocsis în Ungaria, Kreische și Sparwasser în R. D. Germană, Deyna în Polonia, Blättler în Elveția, Velasquez în Spania și mulți alții, toți însă, jucători de atac. Sau, pentru o mai bună înțelegere, toți jucători din fostele posturi de inter, care determinau un joc apropiat celui de mijlocași, dar păstrînd calitatea în plus conferită de pregătirea ca înaintaș, deci cu putere de finalizare.

Cum se prezintă la noi situația din acest punct de vedere? Există preocupare — dar unilaterală — pentru crearea liniei a doua, dar realizarea ei se oprește la jumătatea drumului. Apărarea este într-adevăr, mai întărită, dar atacul nu se bucură de vreun avantaj deoarece în componența liniei a doua predomină mijlocașii de meserie, cu pregătirea lor specifică. Iar din-

GOLGETERII ULTIMELOR 5 EDIȚII (numai în sezonul de toamnă):

1968/69 :	OBLEMENCO și DUMITRACHE	10 goluri
1969/70 :	TATARU	12 goluri
1970/71 :	TATARU și DORU POPESCU	7 goluri
1971/72 :	RUGIUBEI și OBLEMENCO	11 goluri
1972/73 :	ROZNAI	9 goluri

tre aceștia foarte puțini sînt cei care dovedesc forță ofensivă, finalitate și eficacitate (Dumitru 6 goluri marcate în toamnă, Pescaru 7 goluri, Beldeanu 4 goluri, Dinu, Mureșan, M. Popescu cite 2 goluri). Ei se infiltrează în atac, creează sau șutează de la distanță. În cazurile atacanților retrași în această linie (Domide, Broșovschi, O. Ionescu, Marin Stelian etc.) se constată o pierdere a calităților ofensive, transformîndu-se aproape în veritabili apărători, confirmînd regula că înaintașii pot deveni buni apărători mai cîrînd decît apărători buni atacanți (exemple : Le-reter, Mocanu, Petescu, Ciupitu, Mioc, Ștefănescu, Fanea Lazăr, Oprea, Naidin, Pop, Kraus etc.). Doar Dumitru, Dîncuță, Hajnal, Pescaru și Mulfescu corespund cerințelor acestui al doilea eșalon care — după toate semnele fotbalului modern — tinde să oprească foarte puțin timp jocul la mijlocul terenului, atît cît este necesar pentru pregătirea acțiunilor, fără însă să renunțe la elementul surprinderii adversarului prin joc rapid și direct.

În asemenea condiții, cu o linie a doua în stadiu embrionar în ce privește randamentul ofensiv, prezentă sporadic pentru a crea probleme adversarului, era normal ca atacul să rămînă în stare de inferioritate numerică față de fundașii adversi, cu 2-3 oameni izolați în mijlocul a 5 apărători, deci cu puține posibilități de finalizare. Iar eficacitatea este cea mai lezată. Cum, de altfel, s-a și văzut în turul campionatului.

În concluzie, linia a doua — ca organizare și structură — constituie o necesitate la noi, dar, în același timp, și o problemă și se adaugă la seria de explicații — sau cauze — ale slabei eficacități a compar-timentelor ofensive ale echipelor noastre.

● Tendințele de restructurare pe plan tactic a jocului au exercitat o influență asupra randamentului ofensiv, ca și dificultățile de adaptare la noile condiții de joc (apărări betonate și supra-betonate angajamentul fizic necrutător al fundașilor etc.) a unor atacanți care și așa dispun de un repertoriu tehnic-tactic sărac.

● Preocupați mai mult să nu piardă meciul, unii antrenori neglijează potențele ofensive ale unor jucători, dîndu-le sarcini care le îngustează orizontul ofensiv în detrimentul intereselor ECHIPEI.

Experiența fotbalului mondial, ca și aceea a echipelor noastre, confirmă faptul că în condițiile actuale ale organizării și desfășurării jocului apar priorități diferite, în raport cu fotbalul tradițional, de mare însemnătate pentru ridicarea nivelului calitativ.

Necesitatea adoptării de către echipele noastre a unei concepții de joc îmbunătățite a fost subliniată atât cu ocazia cursului central de perfecționare a antrenorilor din grupele A și B, cât și la recenta ședință largită a Biroului Colegiului central al antrenorilor. Pe baza referatului prezentat în acest scop de Colegiul central al antrenorilor, precum și a discuțiilor purtate de membrii colegiului și de antrenorii invitați, Biroul Colegiului central al antrenorilor a elaborat unele recomandări care să fie aplicate în pregătirea tuturor echipelor.

a. Semnificația noțiunii

Prin concepția de joc se înțelege modul fundamental de interpretare a jocului de fotbal, concretizat într-un ansamblu unitar de idei și norme de bază ce călăuzesc organizarea și desfășurarea jocului. Incluzând ideile ce au un spirit grad de generalizare, concepția de joc are o mare însemnătate pentru orientarea pregătirii tuturor echipelor noastre.

b. Evoluția continuă a concepției de joc

Așa cum rezultă din întreaga experiență a fotbalului, ideile și normele ce stau la baza organizării și desfășurării jocului evoluează continuu, după cum nu au fost și nici nu sunt identice în toate țările. Tot atât de adevărat este însă și faptul că cele mai bune rezultate au fost obținute de echipele care în diverse perioade au reușit să pună la baza jocului lor teze superioare, în stare să învingă preceptele fotbalului tradițional și odată cu aceasta să promoveze modele de joc avansate, moderne.

c. Ideile călăuzitoare care se impun a fi situate la baza concepției de joc a echipelor noastre

Analiza evoluției echipelor frunțase în ierarhia fotbalului mondial, conjugată strins cu posibilitățile de randament dovedite de jucătorii noștri în numeroase confruntări, călăuzesc spre concluzia că pentru ridicarea în continuare a calității fotbalului românesc, la baza concepției de joc trebuie promovate cumulativ următoarele idei călăuzitoare:

● **abordarea jocului la nivelul maxim al capacităților fizice și psihice ale jucătorilor**, cunoscut fiind faptul că obținerea rezultatelor superioare implică angajamentul total al fiecărui component al echipei. În acest context, componentele antrenamentului și jocului

(tehnica, tactica, pregătirea fizică, psihică și teoretică) trebuie înțelese ca un tot unitar, în care, totuși, capacitatea de a depune eforturi susținute și intensive, dublate de mobilizarea plenară a voinței jucătorilor, rămân resurse de prim ordin inclusiv pentru valorificarea superioară a tehnicii și tacticii și implicit a obținerii succesului.

● **pregătirea și desfășurarea acțiunilor tehnico-tactice în ritm alert și creativ, caracteristici ce asigură indicii sporți de reușită pentru depășirea adversarilor**, care în fotbalul actual prezintă în general un grad superior de organizare a jocului echipei, sunt mai iuți și mai rezistenți, stăpînesc o tehnică mai bună, dovedesc o remarcabilă dăruire de sine în vederea obținerii rezultatului favorabil. Ca urmare, în pregătirea jucătorilor noștri este necesar a se acorda întreaga atenție dezvoltării inteligenței de joc, creșterii indicilor vitezei și rezistenței sub toate formele solicitate de joc, cultivarea capacității de orientare independentă și de soluționare eficientă a acțiunilor desfășurate cu deosebire în condiții îngreunate (de echilibru, în prezența adversarilor activi, pe spații restrinse, în condițiile alternării rapide a fazelor de atac și apărare etc.). Se impune, de asemenea, revizuirea înțelegerii rolului tehnicii, în sensul că aceasta a încetat să mai constituie un scop în sine, un instrument de etalare sterilă a virtuozității personale, întrucât ea a primit un pregnant caracter competițional, fiind întotdeauna subordonată cerințelor tacticii.

● **înțelegerea mult mai elastică a rolului jucătorilor în organizarea și desfășurarea acțiunilor de atac și de apărare**. Jocul modern atestă fără echivoc faptul că jucătorii, indiferent de postul ocupat în echipă, exercită deopotrivă

sarcini ofensive și defensive. Desigur, nu în egală măsură și cu aceleași elemente prioritare pentru toți jucătorii, ci diferențiat. Funcționalitatea dublă a jucătorilor — de atacanți și de apărători — izvorăște nu numai din ideea potrivit căreia o echipă atacă cu zece jucători și se apără cu 11, ci și din necesitatea integrării rapide a acestora în fazele jocului, care pentru a fi rezolvate cu maximum eficiență reclamă gruparea imediată și funcțională a jucătorilor care participă la desfășurarea acțiunii și nicidecum așteptarea în acest scop a venirii titularilor ce acționează cu preponderanță în zonele respective. Așadar, crește și se diversifică și raza de acțiune a jucătorilor, noțiune puțin folosită în fotbalul tradițional, în schimb definitorie în jocul modern.

● **îmbinarea specializării jucătorilor cu pregătirea multilaterală a acestora pentru corințele complexe ale jocului**. Jucătorul modern, a încetat să îndeplinească numai sarcinile legate de postul ocupat în echipă, el devenind astăzi multilateral. Fără îndoială, noul tip de jucător nu trebuie înțeles ca făcând parte din afara unei anumite specializări pe post, după cum nu poate fi considerat nici universal. Propriu-zis, fiecare post reclamă un ansamblu bine determinat de aptitudini și capacități, dar concomitent cu perfecționarea acestora potrivit funcțiilor atribuite postului respectiv în ansamblul echipei, este obiectiv necesară și pregătirea jucătorilor pentru a putea acționa eficient și în zonele acoperite, de regulă, de titularii celorlalți posturi. Sarcini sporite revin în acest sens fundașilor laterali (care acționează pe toată latura terenului și spre centru, în vederea dublării fundașilor centrali), fundașilor centrali (în scopul dublării lor reciproce ca și a fundașilor laterali, precum și pentru a îndeplini alternativ unele sarcini ofensive), dar mai ales mijlocașilor și atacanților, deosebit de complex solicități în ambele momente ale jocului de atac și apărare. În raport cu aceste sarcini sporite apare foarte normală și necesitatea înzestrării fiecărui jucător cu un bagaj mărit de cunoștințe și de procedee tehnice, care să poată înlesni participarea eficientă a acestora în rezolvarea marii diversități de faze care apar în complexitatea jocului modern; ● **în scopul ridicării ca-**

lității jocului se va acorda o deosebită atenție dezvoltării capacității jucătorilor de a acționa colectiv, ofensiv și eficient. Caracterul colectiv trebuie să se reflecte în menținerea permanentă a echilibrului funcțional între liniile echipei: în construirea pe grupuri de jucători a acțiunilor de atac și în organizarea de aceeași manieră a acțiunilor de apărare; în inițiativa subordonată intereselor echipei și nu a celor personale; în sprijinirea coechipierului aflat în atac și în posesia mingii; în suplînirea jucătorului care întreprinde acțiunea de apărare; în solidaritatea morală cu toți coechipierii.

Jocul ofensiv, ca altă noțiune definitorie a calității lui, își găsește rațiunea chiar în caracterul jocului, care ca orice activitate de acest gen presupune mobilizarea spiritului creator al participanților, urmărirea perseverentă a scopului acestora, inițiativa și răspundere personală. Fără îndoială, această notă definitorie nu se găsește în contradicție cu necesitatea ca în raport cu valoarea adversarilor, cu cerințele tacticii, cu pregătirea atacului și declanșarea contraatacului etc., să apară și componente defensive ale jocului sau aceea a întîrzierii deliberate a acțiunilor la mijlocul terenului. Dar toate aceste manifestări nu trebuie să aibă un caracter constant, echivalent cu abandonarea scopului întrecerii, lucru incompatibil nu numai cu cerințele tehnico-tactice ale jocului, dar și cu fondul său etic. Pregătirea pentru jocul ofensiv presupune formarea în cadrul aceluiași echipe a mai multor „jucători de gol”, dezvoltarea forței și preciziei trasului la poartă, lărgirea cunoștințelor cu privire la posibilitățile organizării acțiunilor de atac surprinzătoare, cultivarea dorinței de autodepășire.

Jocul eficient este caracterizat prin rezolvarea fermă, cu maximum de randament, a tuturor acțiunilor de atac și apărare. De bună seamă, crearea a numeroase ocazii de gol, de exemplu, este în cea mai mare măsură consecința organizării jocului colectiv și ofensiv. În schimb, neeficientizarea acestora, irosirea energiei cheltuite pentru a ajunge în asemenea situații nu poate fi considerată meritatorie. Același aspect poate apărea și în privința pierderii cu ușurință a mingii în acțiunile de atac ori în nerezolvarea corespunzătoare

re a acțiunilor de apărare, elemente ce dovedesc o slabă eficiență. A evolua eficient, înseamnă așadar a avea un randament crescut în toate acțiunile de atac și apărare fapt concretizat în crearea a mai multor faze de gol și în finalizarea acestora într-un procent sporit, în efectuarea cit mai precisă a execuțiilor tehnice, în depunerea de către jucători a unor eforturi raționale și nu excesive, în soluționarea promptă a situațiilor ivite în apărare, în procentaj sporit de centrări și lovituri de colț bine efectuate etc.

● **menținerea pe întreaga durată a jocului a unei comportări exemplare**, de respect profund față de coechipieri și adversari, asigurându-se astfel un climat de întrecere demn, de depășire sportivă.

d. Particularizarea unor elemente de conținut ale concepției de joc prin adaptarea unor sisteme specifice acestora.

Sistemul de joc care reprezintă ansamblul complet al măsurilor referitoare la funcționarea echipei ca un tot unitar include mai multe elemente, dintre care cele mai importante sînt: modul de așezare a jucătorilor pe teren și funcțiile îndeplinite de către aceștia în angrenajul echipei; raporturile dintre linii și dintre jucătorii ce alcătuiesc diferite grupuri funcționale; normele călăuzitoare cu privire la organizarea și desfășurarea acțiunilor de atac și apărare. Toate aceste elemente de conținut sînt strins corelate cu capacitățile proprii jucătorilor respectivi și, de asemenea, cu cerința valorificării optime a randamentului lor. Ele se găsesc în legătură și cu concepția de joc, deoarece indiferent de sistemul adoptat, acesta nu poate ignora

generalizările incluse în concepția de joc.

În măsura în care echipele ar mai opta pentru sistemul W.M., ori ar promova un joc lent, fără angajamentul total al jucătorilor, cu pase laterale excesive, fără îndoială că aceste echipe se situează în afara unei concepții de joc evaluate și implicit ar aduce prejudicii calității fotbalului nostru. Tot atât de adevărat rămîne însă și faptul că în sistemul de joc al unei echipe, desigur incluzînd trăsăturile concepției de joc modern, și în același timp promovînd idei novatoare, acestea pot constitui resurse reale de optimizare a concepției de joc, de ridicare a acestuia pe trepte superioare.

În prezent, cele mai răspîndite așezări ale jucătorilor pe teren sînt 1-1-3-3-3; 1-4-2-4; 1-4-3-3 etc., dar toate acestea nu pot fi considerate dogme, valori în sine. Jocul modern implică renunțarea la limite rigide, promovarea spiritului novator, dezvoltarea capacității jucătorilor de a face față superior oricărei faze de atac, fie de apărare. De aceea noutățile de așezare a jucătorilor pe teren trebuie înțelese elastic, în sensul că dispunerea lor în timpul jocului este mult mai complexă, în funcție de fază și nu de forme impuse.

Desigur, jocul organizat presupune existența unor forme de așezare pe teren în variantele menționate, dar ele nu trebuie fetișizate, în sensul că jucătorii să nu fie încorsetați de obligațiile formei, ceea ce ar duce la nerealizarea conținutului jocului, care — prin complexitatea sa — cere din partea jucătorilor gîndire creatoare, colaborare permanentă între coechipieri, sprijin reciproc și inițiativă.

Concretizarea în evoluția echipelor noastre a ideilor de bază ale concepției de joc îmbunătățite, presupune intensificarea activității tuturor factorilor răspunzători de creșterea calitativă a fotbalului nostru.

În acest scop se va acorda întreaga atenție promovării în acțiunea de instruire a precizărilor metodice expuse la cursul central de perfecționare a antrenorilor prin sporierea exigenței față de participarea activă și conștientă a jucătorilor în antrenamente și jocuri, organizării exemplare a vieții interne a secțiilor de fotbal.

În vederea aprofundării concepției de joc și a generalizării acesteia la toate echipele, se recomandă dezvoltarea materialului de față în ședințele colegiilor județene de antrenori, ocazie cu care se va stabili și urmări concret realizarea și punerea în practică a acesteia.

COLEGIUL CENTRAL
AL ANTRENORILOR DIN F.R.F.

JUNIORII DUPĂ „PERIOADA — RÎȘNOV” ȘI ÎNAINTEA VIITOARELOR VERIFICĂRI

● CINCI NOI PROMOVAȚI ÎN LOTUL DE BAZĂ ●

NIGNEA

LUCUȚA

MUNTEANU

BACESCU

DRAGU

Componentii lotului național de juniori s-au reunit chiar în a doua zi a noului an 1973. Ei și-au luat rămas-bun de la jumătatea ei și — grăbiți de marea dificultate a meciurilor oficiale din primăvară, din cadrul preliminariilor turneului U.E.F.A., de neașteptată și surprinzătoare „remiză” cu Iugoslavia, de la București — au pornit spre Rîșnov. La apel au răspuns prezent: CIUREA (Farul), IONITA (Rapid), MORARU (Metalul București) și CARAIAN (Dinamo) — PORTARI: COTIGA (Progresul Brăila), NAGHI (Steagul roșu), NEGRUTIU („U” Cluj), CHIVU (Universitatea Craiova), AGIU și DUMITRESCU (Steaua), LUCUȚA (Dinamo) și GALAN (Corvinul Hunedoara) — FUNDAȘI: BALACI (Universitatea Craiova), HURLOI („U” Cluj), DRAGU (Progresul București) și MUNTEANU (S.C. Sibiș) — MIJLOCAȘI: PETRISOR (U.T.A.) RĂDUCANU (Steaua), VRINCEANU (Dinamo), BĂCESCU (F.C. Galați), CRISAN (Gimnaziul Satu Mare), PATARI (Olimpia Satu Mare), ZAMFIR (F.C. Argeș), FLOREA (Steaua) și NIGNEA (Progresul București) — ATACANȚI. Ajunși la hotelul „Cetate”, antrenorii Constantin Ardeleanu și Ion Voinescu au expus celor 25 de jucători principalele două obiective ale „perioadei — Rîșnov 1973”:

1. MĂRIREA CAPACITĂȚII DE EFORT.

2. ÎMBUNĂTĂȚIREA RANDAMENTULUI FIECĂRUI JUCĂTOR ÎN CADRUL ACȚIUNILOR SPECIFICE.

Sub controlul atent al medicului Marcel Georgescu, după adaptarea organismului la efort, jucătorii au fost supuși apol unor antrenamente complexe și dificile. S-a lucrat mult, fără menajamente, căutîndu-se să fie aduși, din punctul de vedere al capacității lor fizice, cam la același numitor. Sarcina a fost însă, destul de dificilă, mulți dintre ei venind la lot după o perioadă mai lungă

de inactivitate, de la asociații și cluburi la care pregătirea se face diferit. Dar, în cele din urmă, după lungile crosuri din preajma cetății medievale, după grelele circuite de exerciții din sala de sport din centrul orașului, indicii oferiți de probele Astrand și Ruffier, consemnați cu grijă în caietul doctorului Georgescu, n-au mai arătat diferențe izbitoare de la un jucător la altul.

La mijlocul săptămînii trecute, juniorii au părăsit Rîșnovul, încheind prima lor convocare din acest an. Care sînt rezultatele ei?

— Mărirea capacității de efort, primul dintre obiectivele pe care ni le-am propus — afirma antrenorul C. Ardeleanu — a fost îndeplinită în totalitate. Prin alergare tip Fartlek s-au parcurs peste 88.000 m. Adăugînd la această cifră încă 25.000 m efectuați prin acțiunile specifice și

alte sporturi complementare, ajungem la un volum apreciabil, de aproape 100.000 de metri. Intensitatea antrenamentelor a fost medie. Fără îndoială că cifra aceasta, luată în sine, nu spune aproape nimic. Am vrut însă să ne convingem asupra capacității de efort a fiecărui jucător în parte, am urmărit pe fiecare în parte, pas cu pas, și testele efectuate asupra fiecăruia ne-au arătat că acumulările obținute sînt bune, datorîtoare de speranțe — a încheiat antrenorul federal.

Semnificativ ultimul test susținut de juniori cu o zi înainte de plecarea din Rîșnov. Pe un traseu din apropierea hotelului, măsurat cu exactitate, au trebuit să alege timp de 40 de minute, și dacă la precedențele crosuri pe primele locuri se clasaseră, Băcescu, Galan, Petrisor, de astă dată primul a sosit Nignea, urmat de trei dintre presupușii titulari ai echipei:

pe: Cotiga, Chivu și Balaci. Surprinzătoare apariția în primul pluton a lui Marcel Răducanu (locul 7) a... dificultății Răducanu care, la primul dintre crosurile efectuate la Rîșnov, aproape că abandonase? Distanța parcursă, rezervele care au mai rămas jucătorilor la încheierea crosului au bucurat pe antrenori, fiind de bun augur.

Acumulările de forțe proaspete n-au fost însă singurul rezultat al „perioadei Rîșnov”, la care au participat și cîțiva jucători noi (Galan, Lucuța, Munteanu etc.).

— Cinci dintre noii convocați vor fi incluși în lotul de bază: „Lucuța, Munteanu, Dragu, Nignea și Băcescu, îngrijorătoare pentru noi — accentua antrenorul național de juniori — sînt indisponibilitatea lui Crisan, încă nerefăcut complet, și absența de la lot a mijlocașului Stoica, reținut la Galați.

— Care vor fi următoarele obiective ale lotului?

De acum, la ordinea zilei sînt problemele legate de formație, de jocuri și de antrenamente. În luna rezervată cit mai multor partide amicale, absolut necesare pe parcursul căreia se va definitiva formația de bază, omogenizarea ei. Între 12 și 19 februarie vom susține primele trei jocuri din acest an. În cadrul turneului pe care îl vom efectua în Turcia: 13 februarie la Kocaeli, 15 februarie la Sacarya și 18 februarie la Bursa. După acest turneu, vom reveni în țară, dar vom sta numai o săptămînă, deoarece federația de fotbal din U.R.S.S. ne-a invitat să participăm la turneul U.E.F.A. — și la care vom participa 16 formații din U.R.S.S. și străinătate, vom susține, între 23 februarie și 5 martie, circa 5 jocuri. În toate aceste partide, unele mai grele, altele mai ușoare, vom căuta să îmbunătățim, pe cit va fi posibil, randamentul fiecărui compartiment în parte și în mod special eficacitatea atacului. Dacă echipa va reuși să pună pregnant în evidență, de-a lungul meciurilor, acumulările obținute la Rîșnov, înseamnă că vor exista premisele corespunzătoare care să-i permită să lupte, de la egal la egal, cu adversarele ale în viitoarele meciuri oficiale.

În fond, cu gîndul la confruntările din martie și aprilie au pornit spre Rîșnov Ciurea, Răducanu, Balaci, Vrinceanu și ceilalți juniori „tricolori”. În același spirit — ne-au confirmat-o cu toții — vor pași și în etapa jocurilor de omogenizare a formației, de verificare a potențialului ei. Și cu aceeași mare dorință de a obține o calificare pe care toată lumea o așteaptă de la ei.

Lourentiu DUMITRESCU

„JUCĂTORII NU MAI MUNCESC PENTRU PERFECTIONARE!“ ...

CAMPANIE IMPOTRIVA INDISCIPLINEI LA VASAS, M.T.K. ȘI FERENCVAROS

la un moment dat. Odată trecut acest hop, conducerea a luat o serie de măsuri, printre care și angajarea antrenorului Kalocsai, fost la Standard Liège și Gornik Zabrze. Măsurile și-au dovedit eficiența în actualul sezon: echipa n-a cunoscut înfrângerea în opt etape consecutive.

Incheierea sezonului competițional în Ungaria a prilejuit tehnicienilor și conducerea federației câteva constataări îmbucurătoare pe linia acțiunii numite de „Însănătoșire a fotbalului“.

Conform așteptărilor, pe primul loc al clasamentului turului se află Ujpesti Dozsa Budapest, care a dominat această primă parte a campionatului. Dar și alte două echipe budapestane, M.T.K. și Vasas, au înregistrat comportări ascendente, care au fost subliniate ca rezultat al unor acțiuni de redresare, mai ales disciplinară.

Se știe că acum citiva timp, echipa M.T.K. a cunoscut grave frământări interne. Nouă jucători au intrat în „grevă“, nefiind de acord cu stilul și metodele de antrenament ale antrenorului Paliesko. Jucătorii vinovați au fost suspendați, astfel că M.T.K., a fost nevoită să-și continue activitatea în campionat cu o formație de rezerve. Cu chiu cu vai ea a reușit să evite retrogradarea de care era amenințată

apreciat după un meci (CISTIGAT CU 2-0, asupra formației Zalaegerszeg) că nu toți jucătorii au manifestat interes pentru joc și n-au luptat pe măsura posibilităților lor și — în consecință — șapte dintre ei nu și-au primit drepturile cuvenite. Mai mult chiar, internaționalul Albert și Kú au fost scoși recent din prima echipă și trecuți la rezerve pentru acte de indisciplina repetate.

În legătură cu prezența fotbalului maghiar în arena internațională, Lajos Baroti a făcut câteva interesante declarații. „Fotbalul nostru — spune el — poate să ajungă din nou pe culmile ocupate nu de mult. Chiar dacă nu mai sînt alți de multe talente, totuși mai dispunem de fotbaliști foarte buni. Important este să-i educăm într-un spirit nou, de înaltă ținută morală. Astăzi, jucătorii nu mai muncesc pentru perfecționarea cunoștințelor lor, cum făceau înainte. Ei luptă pînă înscrisu primul gol, apoi nimeni nu se mai gîndește că scorul ar putea fi majorat la 2-0, iar adversarii, la rîndul lor, nu se gîndesc că ar putea egala. Iată de ce asistăm la atîtea meciuri plictisitoare, iată de ce fotbalul a pierdut atîția spectatori și de ce în ultimul timp, fotbalul maghiar n-a mai avut nici un cuvînt de spus pe plan internațional. Toate aceste realități pot fi schimbate, dar nu de la o zi la alta. Principala sarcină ne revine, în această privință, nouă, antrenorilor, noi trebuie să luptăm pentru schimbarea acestei mentalități în cel mai scurt timp“.

tr-un spirit nou, de înaltă ținută morală. Astăzi, jucătorii nu mai muncesc pentru perfecționarea cunoștințelor lor, cum făceau înainte. Ei luptă pînă înscrisu primul gol, apoi nimeni nu se mai gîndește că scorul ar putea fi majorat la 2-0, iar adversarii, la rîndul lor, nu se gîndesc că ar putea egala. Iată de ce asistăm la atîtea meciuri plictisitoare, iată de ce fotbalul a pierdut atîția spectatori și de ce în ultimul timp, fotbalul maghiar n-a mai avut nici un cuvînt de spus pe plan internațional. Toate aceste realități pot fi schimbate, dar nu de la o zi la alta. Principala sarcină ne revine, în această privință, nouă, antrenorilor, noi trebuie să luptăm pentru schimbarea acestei mentalități în cel mai scurt timp“.

DIN FOTBALUL ARGENTINIAN N-AU RĂMAS

DECÎT AMINTIRILE ?

Dacă ar fi să-l credem pînă la capăt pe Dante Panzeri — un fel de Brian Glanville al Argentinei, ziarist autoritar și om de televiziune cumpătat și dinamic — fotbalul din țara sa traversează „CRIZA MORALĂ ȘI ECONOMICĂ CEA MAI PROFUNDĂ DIN ISTORIE“.

Afirmă — fără îndoială — șocantă, care ne îndeamnă, cu ajutorul lui Panzeri și al altor confrăți, să încercăm pentru cititorii noștri o scurtă prezentare a momentului actual al fotbalului argentinian, încercușe cu atât mai necesară cu cît Argentinei îi revine onoarea de a fi gazda campionatului lumii din 1978.

Cine ar zice că, în Argentina, s-a vorbit vreodată mai mult despre fotbal ca astăzi ar minți, chiar dacă bilanțul spectatorilor la meciurile din ultimul campionat reprezintă o realitate de domeniul paucilor: public cu 55% mai puțin numeros decît în 1954 !

În materie de fotbal optica sudamericanilor este, nefîndu-se, alta decît a Europei, ei privind adesea prin dioptriiile patimii și violenței nemăsurate (președintele uruguayean Miguel Restuccia declara nu de mult că „o înfrîngere la fotbal ne lezează mai mult prestigiu național decît orice...“), dar afirmația de mai sus nu mai primește astăzi pe picior greșit decît un neofit. Ceea ce surprinde, însă, în Argentina — serie, cu amar, același Panzeri — este aceea că „fotbalul este utilizat ca model de viață și conduită națională, exact în clipa cînd el atinge cel mai înalt grad de lipsă de demnitate și corupție din întreaga sa istorie“.

La Buenos Aires sau la La Plata se spera că balonul rotund va realiza „grație acestei vulgare fabule a bînzărilor sociale dobîndite datorită fotbalului“ („Miror du Football“, nr. 175) — ceea ce nimeni n-a putut obține de la argentinieni: încredere în oamenii politici, sprijin pentru acei „jugadores“ trufași...

Recent, fostul ministru al economiei, Alvaro Alsogaray, a investit cîteva milioane de pesos într-o campanie ideologică denumită „G.O.L.E.S.“ (goluri), inițialele corespunzînd — după opinia inițiatō-

Unul din deseale momente de panică la poarta argentinianului Santoro, în partida Portugalia — Argentina (Mini-Cupa Mondială)

rului — jaloanelor progresului de milne din Argentina altui guvern: grandoare, ordine, libertate, stabilitate, securitate. Pentru ca respectiva campanie politică să se bucură de sprijinul alegătorului de rînd, ea a fost însoțită de o melodie de muzică ușoară, al cărei refren se întoarce, sim-bolic, la sloganul G.O.L.E.S.: „Noi, argentinienii, vrem goluri, căci golurile sînt realitate“.

Ca un ecou trist, golurile — cele adevărate, golurile la meciurile de fotbal — sînt tot mai rare la Buenos Aires, iar stadoanele Argentinei tot mai pustii...

Văzut de departe, peisajul fotbalului argentinian nu pare prea sumbru, dar martori oculari ai unor partide de campionat remarcă — dincolo de violența intrată parca în tradiție — „imobilitatea jucătorilor și cantonarea lor în zona centrală a terenului“ (Herrera), „neștiința de a purta acțiuni colective și de a grăbi jocul“ (Boulogne). Mai transant, Panzeri nu se sfîșie să scrie că stilul actual al fotbalului argentinian nu căuta decît „să mascheze incapacitatea de a juca“, că meciurile sînt de un nivel penibil, că talentele autentice se pot măsura pe degete, că pînă și cel ce se consideră un adevărat „geniu“ al momentului. Pastoriza, căpitanul echipei naționale, nu-i dă decît un „excutant lent și lipsit de mobilitate, strategul unui fotbal fără idei și fără jucători“.

Ceea ce se pare că trage la fund corabla fotbalului argentinian este tendința de-a dreptul boinăvicioasă de-a aduna majoritatea componenților unei echipe în preajma propriilor porți, maniera unei cronice defensive disperate, în cadrul căreia abilitatea

Carnet extern

Nu vă spunem un secret, de asta sîntem siguri, atunci cînd abordăm conflictele contestabile, nemulțumirile pricinuite de arbitraje. Controversele iscate de o decizie pe care un om trebuie să o ia în cîteva fracțiuni de secundă dar care poate fi judecată zile, săptămîni și chiar... ani (vezi cazul Dienst din finala C.M. 1966) apar pretutindeni în lume. Ni se pare însă că sezonul actual e cel puțin favorabil „cavalerilor fluiereiului“ care au atins un adevărat record mondial de „cazuri“ provocate de deciziile și, chiar mai mult, de optica arbitrajelor lor. Dar subiectul pretinde un spațiu mult mai mare decît acest colț de pagină așa că, poate, cu alt prilej ne vom opri mai pe larg asupra lui.

Acum vom discuta doar despre o repercusiune a arbitrajelor nemulțumitoare: veritabile conflicte iscate de criteriile de delegare a arbitrilor. În foarte multe țări din Europa și din America de Sud s-au dezlănțuit adevărate războaie între federație și comisia sa de arbitri, de o parte, și cluburi de cea-laltă. Suspicioase și, probabil, și sătule de manevrele sau erorile comisiilor, cluburile cer să se renunțe la delegările „conștiente“ și să se treacă la cele numite „oarbe“, adică să nu mai aibă comisia de specialitate cuvîntul hotărîtor, ci alți factori (mecanici, electronici sau — pur și simplu — al

RĂZBOIUL CRITERIILOR

întîmplării). Adică respectivului for să-i rămîină doar misiunea de a alcătui lista arbitrilor validați pentru etapa respectivă. Iar computerul, alt mecanism sau tradiționala tragere la sorți să-i fixeze pe aceștia la fiecare partidă. Federațiile și comisiile replică prin argumentul riscului care ar apărea ca întîlnirile cele mai dificile să revină arbitrilor celor mai puțin experimentați și invers. Cluburile răspund cu un argument al propriilor pă-tanți: „Am văzut atîtea meciuri mici date peste cap de arbitri mari, așa că ne luăm aceste riscuri. Doar noi le suportăm“.

Dialogul, foarte aprins, are loc după acest tipic de foarte multe luni în Anglia; el a avut în toamna trecută un moment foarte aprins în Spania; acum discuția este în toi în Italia, unde campania de presă este favorabilă cererii cluburilor ca rolul de desemnare a „cavalerilor fluiereiului“ să treacă asupra computerului care fixează și programul campionatului iar operațiunea să fie publică, în fața camerelor de luat vederi. Un veritabil război al criteriilor este în pînă desfășurare; cu zone mai mult sau mai puțin grave. Toate semnele probează că finalul va produce modificări de fond ale modului de delegare a arbitrilor.

Eftimie IONESCU

BULETINUL PRELIMINARIILOR C. M. 1974

Seria 1973 a preliminariilor C.M., deschisă de partidele Italia — Turcia și Grecia — Spania, continuă azi cu a treia întîlnire a anului: Anglia — Tara Galilor, programată la Londra. Cu aceasta se încheie „porția“ pe luna ianuarie.

Găsim nimerit prilejul să prezentăm situațiile din grupele în care s-au disputat între timp jocuri de calificare. Să începem cu zona Europei.

GRUPA II. — Partide disputate: Luxemburg — Italia 0-4, Elveția — Italia 0-0, Luxemburg — Turcia 2-0, Turcia — Luxemburg 3-0, Italia — Turcia 0-0. Clasamentul:

1. ITALIA	3 1 2 0 4-0 4
2. Turcia	3 1 1 1 3-2 3
3. Luxemburg	3 1 0 2 2-7 2
4. Elveția	1 0 1 0 0-1

GRUPA VII. — Jocuri disputate: Spania — Iugoslavia 2-2, Iugoslavia — Grecia 1-0, Grecia — Spania 2-3. Clasamentul:

1-2. IUGOSLAVIA	2 1 1 0 3-2 3
1-2. SPANIA	2 1 1 0 5-4 3
3. Grecia	2 0 0 2 2-4 0

ZONA AMERICII DE NORD ȘI CENTRALE

GRUPA II: Guatemala — El Salvador 1-0, El Salvador — Guatemala 0-1. Guatemala calificată pentru turul următor.

GRUPA III: Honduras — Costa Rica 2-1 și Costa Rica — Honduras 3-3. Honduras calificată pentru turul următor.

GRUPA VI: Trinidad Tobago — Antigua 11-1, Antigua — Trinidad Tobago 1-2, Surinam — Trinidad Tobago 1-2, Trinidad Tobago — Surinam 1-1, Antigua — Surinam 0-6 și Surinam — Antigua 3-1. Clasamentul:

1. TRINIDAD	4 3 1 0 16-4 7
2. Surinam	4 2 1 1 11-4 5
3. Antigua	4 0 0 4 2-22 0

Trinidad Tobago calificată pentru turul următor, alături de Mexic, Haiti, Antilele Olandeze, Guatemala și Honduras

Profil ALTAFINI

LA 37 DE ANI,
CU INIMA
ȘI DARUIREA
UNUI JUNIOR

tele la adresa lor. „Altafini nu are ce căuta într-o echipă campioană: va fi depășit de ritmul tinerilor“ — se spunea. Totuși, Jose Altafini reușise un remarcabil sezon la A.C. Napoli, pe care l-a încheiat și mai bine, prin victoria (concretizată prin cele două goluri ale sale) într-un meci amical cu F. C. Santos. Se spune chiar că, după meci, celebrul Pele l-ar fi spus: „Nu ți-ar place să vii să-ți termini cariera la noi? Santos are nevoie de un om cu experiență, de la care tinerii să ia exemplu și care să știe să marcheze goluri. Eu nu mai pot să fac totul, iar tu vîd că nu ai pierdut nimic din și-retenia de vultur...“.

Răspunsul lui Altafini a fost — nu !

Acum, sub culorile lui „Juve“, Altafini abordează sub cele mai bune auspicii sezonul '73. Antrenorul cehoslovac al echipei torineze, Vycpalek, are pentru el numai cuvinte de laudă: „Jose mă uimește mereu prin eficacitatea și exactitatea cu care toacă. Cred că veritabilul său secret este însă entuziasmul. El, care a cunoscut pînă acum toate onorurile de care se poate bucura un fotbalist, are încă dinamismul și înflama unui junior...“. Acesta este Altafini, la cel peste 37 de ani al său !

Astfel, abia acum se justifică uimitoarea revenire a lui Altafini la Juventus. Pentru că, în vara trecută, atunci cînd Boniperti și Alodi, cei doi conducători tehnici ai echipei, au hotărît angajarea brazilianului, nu puține au fost cri-

PANORAMIC

FOTBALUL MONDIAL ÎN 1972

2

APRILIE

Kingston, 30: JAMAICA — GUATEMALA 0-0 (p.T.O.)

Maseru, 30: LESOTHO — ZAMBIA 0-0 p.C.M.

Rabat, 30: MAROC — MALI 2-1 (2-1) p.T.O.

Lomé, 30: TOGO — SENEGAL 1-3 (1-3) p.T.O.

Douala, 30: CAMERUN — GHANA 0-3 (0-1) p.T.O.

Addis Abeba, 30: ETIOPIA — SUDAN 0-0 (interrupt după 45 min.)

Viena, 30: AUSTRIA — MALTA 4-0 (3-0) p.C.M.

Au marcat: Hickersberger — 3, Hof, 40.000 spectatori.
Austria: Stachowicz — Schmidradner, Sturmberger, Horvath, Eigenstiller, Daxbacher, Kreuz, Hof, Hickersberger, Parits, Jara.

Malta: Bonaci — Pace (Griffa), Scerri, Darmanin, Camilleri, Vasallo, Cini, Arpa, Cockx, Theobald (Michaleff), Spiteri.
Arbitru: K. Kruasvili (U.R.S.S.).

M A I

Addis Abeba, 2: ETIOPIA — SUDAN 2-2 (1-1) p.T.O.

Phenian, 3: R.P.D. COREEANA — IRAN 0-0 p.T.O.

Rotterdam, 3: OLANDA — PERU 2-0 (2-0) A.
Au marcat: Eleijnjan, van Hanegem, Schneider.

NEESKENS

Budapesta, 6: UNGARIA — MALTA 3-0 (1-0) p.C.M.
Au marcat: Kocsis, Bene, I. Juhász, 5.646 spectatori.

Ungaria: Gecezi — Vepi, Pancsics, Vidats (Balint), P. Juhász, I. Juhász, Szűcs, Szőke, Bene, Dunai II (Kocsis), Zambó.
Malta: Mizzi — Spiteri, Scerri, Griffa, Camilleri, Gini, Arpa, Darmanin, Cockx, Vasallo, Chembril.
Arbitru: M. Gugulovici (Iugoslavia).

Bamako, 7: MALI — TUNISIA 2-0 (0-0) A

Lomé, 7: TOGO — CAMERUN 1-2 (0-0) p.T.O.

Acera, 7: GHANA — SENEGAL 1-0 (0-0) p.T.O.

Khartum, 7: SUDAN — REP. MALGAȘA 3-0 (1-0) A.

Varsavia, 7: POLONIA — BULGARIA 3-0 (1-0) p.T.O.
Au marcat: Banas — 2, Marks, 100.000 spectatori.

Polonia: Kostka — Wrazy, Cmlkiewicz, Gorgon, Anczok, Maszczyk (Pollak), Stoltysik, Deyna, Banas, Lubanski, Gadocha (Marks).

Bulgaria: Iordanov — Zafirov, Penev, Aladjov (Velickov), Zecey, Denev, Dermendgiev (M. Vasilev), B. Kolev, Bonev, Jekov, Mitkov.
Arbitru: A. Kessler (Austria).

Addis Abeba, 9: ETIOPIA — GRECIA 0-1 (0-1) A.

Nicosia, 10: CIPRU — PORTUGALIA 0-1 (0-0) p.C.M.
Au marcat: Chico, 12.000 spectatori.

Cipru: Varnava — Partassides, Teodorou, Charalambus, Koureas, Stephanis, Pamboulis, Antoniou, Melis, Vasilion, Stilianou.
Portugalia: Jose Henrique — Arthur, Humberto, Fleitas, Toni, Ilatino, Graca, Chico, Artur Jorge (Abel), Victor Batista (Dini), Peres.

Poznan, 10: POLONIA — ELVEȚIA 0-0 A.

Polonia: Kostka (Szeja) — Szymanowski, Pazdior, Gorgon (Maszczyk), Musial, Pollak, Deyna, Kraska, Marks (Novak), Lubanski, Gadocha.

Elveția: Deck — Mundschein, Ramseier, Boffi, Stierli, Odermatt, Kuhn, Blattler (Meyer), Demarmels, Balmer, Joandupeux.
Arbitru: R. Glöckner (R.D.G.).

Bruxelles, 13: BELGIA — ITALIA 2-1 (1-0) C.E.

Au marcat: Van Moer, Van Himst (B), Riva (I), 26.000 spectatori.
Belgia: Piot — Heylens, Thissen, Van den Daele, Dolmans, Verheyen, Dockx, Van Moer (Polleunis), Seimeling, Lambert, Van Himst.

Italia: Albertosi — Burgnich, Spinosi, Cera, Facchetti, Bertini (Capello), Benetti, De Sisti, Mazzola, Boninsegna, Riva.
Arbitru: T. Schiller (Austria).

Moscova, 13: U.R.S.S. — IUGOSLAVIA 3-0 (0-0) C.E.

Au marcat: Kolotov, Banișevski, Kozinkievici, 103.000 spectatori.
U.R.S.S.: Rudakov — Dzodzuasvili, Hurtilava, Abramov, Istomin, Troșkin, Kolotov, Baidacini (Kopelkin), Banișevski, Konkov, Evrujihin (Kozinkievici).

Iugoslavia: Maric — Ramljak, Stepanovici, Pavlovici, Panoovici, Holcer, Petkovici (Antonovici), Oblack (Jurkievici), Tankovici, Acimovici, Gealci.
Arbitru: A. Angonese (Italia).

Berlinul Occidental, 13: R. F. a GERMANIEI — ANGLIA 0-0 C.E.

R.F.G.: Maier — Hötges, Schwarzenbek, Beckenbauer, Breitner, Floke, Netzer, Wimmer, Höness (Heynckess), G. Müller, Held.
Anglia: Banks — Madeley, B. Moore, McFarland, Hughes, Storey, Ball, Bell, Hunter (Peters), Chivers, Marsh (Summerbee).

Arbitru: M. Gugulovici (Iugoslavia).

Lomé, 14: TOGO — GHANA 0-2 (0-1) p.T.O.

Rabat, 14: MAROC — TUNISIA 0-0 p.T.O.

Addis Abeba, 14: ETIOPIA — REP. MALGAȘA 3-2 (2-2) p.T.O.

Yaoundé, 14: CAMERUN — SENEGAL 3-2 (1-0) p.T.O.

București, 14: ROMANIA — UNGARIA 2-2 (1-2) C.E.

Au marcat: Szőke, Kocsis (U), Dobrin, Neagu (R), 75.000 spectatori.
România: Răducanu — Sătmăreanu, Lupescu, Dinu, Deleanu, Dumitru, Nunweiler VI, Dembrowschi (Lucescu), Domide, Dobrin, Iordănescu (Neagu).

Ungaria: Gecezi — Fabian, Pancsics, P. Juhász, Balint, Kocsis (Kü), I. Juhász, Szűcs, Szőke (Dunai II), Bene, Zambó.
Arbitru: K. Tschenscher (R.F.G.).

Göteborg, 14: SUEȚIA — CECOSLOVACIA 1-2 (1-0) A.
Au marcat: Hult (S), Jokl — 2 (C), 18.644 spectatori.

Nairobi, 17: KENYA — REP. MALGAȘA 1-3 (1-3) A

Belgrad, 17: ROMANIA — UNGARIA 1-2 (1-1) C.E.

Au marcat: Kocsis, Szőke (U), Neagu (R), 50.000 spectatori.
România: Răducanu — Sătmăreanu, Lupescu, Dinu, Deleanu VI, Lucescu, Dobrin, Neagu, Domide (Dembrowschi).

Ungaria: Rothermel — Fabian, Pancsics, Balint, P. Juhász, I. Juhász, Kocsis, Szőke, Bene, Kü, Zambó.
Arbitru: H. Mihos (Grecia).

Liège, 18: BELGIA — ISLANDA 4-0 (2-0) p.C.M.

Au marcat: Van Himst, Polleunis — 2, Gunnarsson (autogol), 10.000 spectatori.
Belgia: Piot — Heylens, Van den Daele, Thissen, Dolmans, Polleunis, Dockx, Verheyen, Semmeling, Lambert, Van Himst.

Islanda: Dagsson — Atlason, Gunnarsson, Kjartansson, Sigurvinsson, M. Geirsson, Leifsson, Ellason, Jullinsson, Gunnarsson II, E. Gírlsson.
Arbitru: Rasmussen (Norvegia).

Glasgow, 20: SCOTIA — IRLANDA DE NORD 2-0 (0-0) C.I.B.

Au marcat: Law, Lorimer, 60.000 spectatori.
Scotia: Clark — Brownlie, McNeill, Donachie, Bremner, Moncour, Johnstone (Lorimer), Gemmill, O'Hare, Law, Graham.

Irlanda de Nord: Jennings — Rice, Hunter, Clements, Nelson, Neill, Hegan, McMordie, Dougan, Irvine, Jackson.
Arbitru: C. Thomas (Tara Gallor).

Cardiff, 20: TARA GALLOR — ANGLIA 0-3 (0-1) C.I.B.

Au marcat: Hughes, Marsh, Bell, 40.000 spectatori.
Tara Gallor: Sprake — Rodriguez, England, Roberts, Thomas, Hennessey, Yorath, R. Davies, W. Davies, Toshack, Durban.

Anglia: Banks — Madeley, McFarland, B. Moore, Hughes, Storey, Bell, Hunter, Summerbee, McDonald, Marsh.
Arbitru: W. J. Mullan (Scotia).

Monrovia, 20: LIBERIA — SIERRA LEONE 3-1 (0-0) A

Dakar, 21: SENEGAL — TOGO 0-0 p.T.O.

Accra, 21: GHANA — CAMERUN 0-0 p.T.O.

Khartum, 21: SUDAN — ETIOPIA 1-0 (1-0) p.T.O.

Bamako, 21: MALI — MAROC 1-4 (1-1) p.T.O.

Port Louis, 21: MAURICIU — UGANDA 1-2 (1-0) A

Bruges, 22: ISLANDA — BELGIA 0-4 (0-2) p.C.M.

Au marcat: Lambert — 2, Janssens, Dockx, 9.000 spectatori.
Islanda: Dagsson — Atlason, Gunnarsson I, Kjartansson, Sivur-gissson, M. Geirsson, Leifsson, Ellason, Jullinsson, E. Geirsson, Palsson.

Belgia: Piot — Heylens, Van den Daele, Thissen, Polleunis, Dockx, Verheyen, Janssens, Lambert, Van Himst, Thio.
Arbitru: McDowell (Scotia).

Madrid, 23: SPANIA — URUGUAY 2-0 (1-0) A.

Au marcat: Valdez, Garate, 70.000 spectatori.
Spania: Iribar — Sol, Galego (De la Cruz), Galleja, Tonono, Clar-amunt, Ufarte, Irureta (Uriarte), Garate, Asensi, Valdez.

Uruguay: Carrasco — Ascery, Masnick, Gonzales, Castillo, Blanco, Ferreira, Maneiro, Esparrago, Lattuada (L. Montero), Morena (Corbo).
Arbitru: K. Palotay (Ungaria).

Londra, 23: ANGLIA — IRLANDA DE NORD 0-1 (0-1) C.I.B.

Au marcat: McNeill, 64.000 spectatori.
Anglia: Schilton — Todd, Lloyd, Hunter, Hughes, Storey, Bell, Currie (Peters), Summerbee, Mac Donald (Chivers), Marsh.

Irlanda de Nord: Jennings — Rice, Hunter, Neill, Nelson, Jackson, Hegan, McMordie, Clements, Dougan, Irvine.
Arbitru: W. J. Gove (Tara Gallor).

Glasgow, 24: SCOTIA — TARA GALLOR 1-0 (0-0) C.I.B.

Au marcat: Lorimer, 20.000 spectatori.
Scotia: Clark — Stanton, Buchan, Bremner, McNeill, Moncour, Law, Green, O'Hare (Macari), Lorimer, Gemmill (Hartford).

Tara Gallor: Sprake — Page, Thomas, England, Hennessey, Yorath, Durban, W. Davies, Reece, R. Davies, Phillips.
Arbitru: J. Lawther (Irlanda de Nord).

Port Louis, 25: MAURICIU — UGANDA 1-2 (1-1) A

Stockholm, 25: SUEȚIA — UNGARIA 0-0: p. C.M.

Sueția: Hellström — Cronquist, Nordquist, Kristensson, Grip, B. Svensson, Bo Larsson, Grann, Ek-lund (Sandberg), Kindvall (Flink), Persson.

Ungaria: Gecezi — Fabian, Pancsics, Balint, P. Juhász, Szűcs, Kocsis, Kü Szőke (Dunai II), Bene, Zambó.
Arbitru: L. van Ravens (Olanda).

München, 26: R.F. a GERMANIEI — U.R.S.S. 4-1 (0-0) A.
Au marcat: G. Müller — 3, Höness (R.F.G.), Kolotov (U.R.S.S.), 30.000 spectatori.

R.F.G.: Maier (Kleff) — Hötges (Bonhoff), Schwarzenbeck, Beckenbauer, Breitner, Wimmer, Netzer, Höness, Heynckes, Müller, Kramers.
U.R.S.S.: Rudakov — Dzodzuasvili, Hurtilava, Abramov, Istomin, (Matvienko), Troșkin, Konkov (Muntean), Kolotov, Kopelkin, Banișevski, Kozinkievici.
Arbitru: A. Marques (Brazilia).

Teheran, 28: IRAN — R.P.D. COREEANA 0-0 p. T.O.

Leipzig, 27: R.D. GERMANA — URUGUAY 1-0 (0-0) A

Au marcat: Irmischer, 30.000 spectatori.
R.D.G.: Croy — Kische, Zapf, Weise, Bransch, Seguin (Häffner), Irmischer, Sparwasser, P. Ducke, Streich, Schulenburg.

Uruguay: Carrasco — Ascery, Masnick, Gonzales, Castillo, Blanco, I. Montero, Maneiro, Esparrago, Lattuada, Corbo.
Arbitru: K. Bohumil (Cehoslovacia).

Glasgow, 27: SCOTIA — ANGLIA 0-1 (0-1) C.I.B.

Au marcat: Ball, 130.000 spectatori.
Scotia: Clark — Bowlie, Donethie, Bremner, McNeill, Moncour, Lorimer, Harford, Macari, D. Law, Gemmill.

Anglia: Banks — Madeley, Hughes, Storey, McFarland, Moore, Ball, Bell, Chivers, Marsh, Hunter.
Arbitru: S. Gonella (Italia).

Wrexham, 27: TARA GALLOR — IRLANDA DE NORD 0-0 C.I.B.

Au marcat: Sprake — Page, England, Robert, Thomas, Yorath, Durban, Phillips, W. Davies, R. Davies, Reece.

Irlanda de Nord: Jennings — Rice, Hunter, Neill, Nelson, Jackson, Clements, Hegan, McMordie, Dougan, Irvine.
Arbitru: J. Taylor (Anglia).

Hamar, 28: FINLANDA — NORVEGIA 1-1 (0-0) A

Tunis, 28: TUNISIA — MALI 4-0 (3-0) p.T.O.

Tananarive, 28: REP. MALGAȘA — SUDAN 0-2 p.T.O.

Djakarta, 8: SINGAPORE — FILIPINE 0-2 (0-2) T.I.

Djakarta, 9: MALAEZIA — LAOS 2-0 (1-0) T.I.

Djakarta, 9: BIRMANIA — SHRI LANKA 4-2 (0-2) T.I.

Viena, 10: AUSTRIA — SUEȚIA 2-0 (0-0) p. C.M.

O imagine din meciul Austria — Suedia (2-0), disputat la Viena, la 10 iunie 1972, în cadrul preliminarilor pentru viitorul Campionat mondial. Iată-l pe austriacul Parits (cu jambiere negre) încolțit de suedezii Nordquist și Leif Eriksson.

Banguri, 28: REP. CENTRO AFRICANA — CONGO 1-0 (0-0) A

Port Louis, 28: MAURICIU — UGANDA 1-3 (0-0) A

Dakar, 28: SENEGAL — GHANA 2-0 (2-0) p.T.O.

Yaoundé, 28: CAMERUN — TOGO 1-0 (1-0) p.T.O.

Restock, 31: R.D. GERMANA — URUGUAY 0-0: A

R.D.G.: Croy — Carow, Kische, Weise, Bransch, Häffner, Irmischer, Pommerenke, Streich, P. Ducke, Schulenburg.

Uruguay: Carrasco — Jauregui, Rivero, Masnick, Gonzales, Castillo, Cartaccio, Esparrago, Gimenez, Lattuada (Maneiro), Corbo.
Arbitru: E. Axelryd (Suedia).

Free-town, 31: SIERRA LEONE — GHANA 3-1 (1-1) A

Caracas, 2: VENEZUELA — COLUMBIA 2-1 (1-1) A.

Acera, 2: GHANA — DAHOMEY 5-1 p.C.M.

Rawalpindi, 4: IRAN — R.P.D. COREEANA 2-0 p.T.O.

Ndola, 4: ZAMBIA — LESOTHO 6-1 (3-1) p.C.M.

Djakarta, 5: INDONESIA — BIRMANIA 1-0 (0-0) T.I.

Djakarta, 6: COREEA DE SUD — FILIPINE 1-1 (1-1) T.I.

Djakarta, 6: CAMBODGIA — SINGAPORE 3-0 (1-0) A

Lomé, 6: TOGO — ZAIR 0-0 p.C.M.

Djakarta, 7: MALAEZIA — SHRI LANKA 3-0 (2-0) T.I.

Djakarta, 7: INDONESIA — LAOS 5-1 (4-1) T.I.

Copenhaga, 7: DANEMARCA — FINLANDA 3-0 (0-0) A

Au marcat: J. Kristensen — 2, K. Bjerre, 22.000 spectatori.
Arbitru: H. Oberg (Norvegia).

Moscova, 7: U.R.S.S. — BULGARIA 1-0 (0-0) A

Au marcat: Muntean, 40.000 spectatori.
U.R.S.S.: Pilgul — Dzodzuasvili (Istomin), Hurtilava, Kaplicini, Matvienko, Troșkin, Muntean, Baidacini (Oniscenko), Banișevski, Kolotov, Kozinkievici.

Bulgaria: Goranov — Dalev, Penev, Ionov, Ivkov, Suleimanov, Marinov, Bonev, Petkov, A. Mihailov (Simov), Pavlov (Tvetkov).
Arbitru: K. Göppel (Elveția).

Djakarta, 8: SINGAPORE — FILIPINE 0-2 (0-2) T.I.

Djakarta, 9: MALAEZIA — LAOS 2-0 (1-0) T.I.

Djakarta, 9: BIRMANIA — SHRI LANKA 4-2 (0-2) T.I.

Viena, 10: AUSTRIA — SUEȚIA 2-0 (0-0) p. C.M.

Nairobi, 10: KENYA — UGANDA 2-0, (1-0) A

Djakarta, 10: SINGAPORE — TAILANDA 1-1 (0-0) T.I.

Djakarta, 10: COREEA DE SUD — CAMBODGIA 2-0 (0-0) T.I.

Curitiba, 11: PERU — BOLIVIA 3-0 (3-0) C.I.

Au marcat: Gallardo, Castaneda, Sotil.
Peru: Rubinos — Eloy, Campos, Cuellar, De la Torre, Mallorca, Luna, Munante, Castaneda, Cueto, Sotil, Bolivia: Saavedra — Oliveira, Antelo, Iriondo, Moreno (Jimenez), Bazzaz, Linares, Ovidio, Mezza, Blacutt, Fernandez.
Arbitru: E.K. Walker (Anglia).

Natal, 11: PORTUGALIA — ECUADOR 3-0 (1-0) C.I.

Au marcat: Eusebio, Diniz, Nene.
Portugalia: Jose Henrique — Arthur, Humberto, Laranjeira, Adolfo, Jaime, Graca (Matino), Toni, Perez, Jordao, Eusebio, Diniz (Nene).

Ecuador: Delgado — Cardenas, Noriega (Guerrero), Camacho, Pelaez, Morales (Coronel), Bolanos, Mantilla, Lasso, Spencer, Estupinan.
Arbitru: A. Coerezza (Argentina).

Campo Grande, 11: PARAGUAY — VENEZUELA 4-1 (4-1) C.I.

Au marcat: Gimenez, Maldonado — 2, Escobar (P), Olivares (V).

Paraguay: Baez — Molina, Villalba, Ortiz, Aquino (Sosa), Saguer, Godoy, Escobar, Arrua, Maldonado, Gimenez (Dos Santos).

Venezuela: Colmenares — Marin, Stanich, Vicente, Torres, Useche, Mendoza (Marcano), Rodriguez (Perez), Olivares, Garcia, Irlarte.
Arbitru: G. Lamptey (Ghana).

ABREVIERI: p.T.O. = preliminariile Turneului Olimpic; p.C.M. = preliminariile Campionatului mondial; A = meci amical; C.E. = Campionatul Europei; C.I.B. = Campionatul inter-britanic; T.I. = turneu internațional; C.I. = „Cupa Independenței” (Brazilia).

Pagină realizată de Mircea TUDORAN

Din fotografie, așa cum este surprinsă faza, s-ar părea că cei doi jucători, în stînga Walitzka (Oberhausen) și în dreapta Wilbertz (Bochum), au lăsat la o parte orice preocupare pentru minge și, în schimb, s-au pornit să-și împartă... unele „amabilități”. În realitate, nici vorbă de o lovire reciprocă. Walitzka a reluat pur și simplu mingea degajată de adversar, aproape din piciorul acestuia din urmă. Mișcările jucătorilor însă, lasă impresia unui dublu fault.

CIOCNIRE LO BELLO — MAZZOLA

O scenă tragicomică s-a petrecut în cursul unei recente partide din campionatul Italiei, Inter-Juventus. La un moment dat, în timpul unei faze, cunoscutul arbitru internațional Lo Bello, care conducea această partidă, a făcut brusc doi pași înapoi pentru a nu stîngheri jocul. Nu a observat însă că în spatele lui se apropiase, uitîndu-se după minge, internaționalul Mazzola. Ciocnirea a fost inevitabilă. Arbitrul s-a izbit puternic cu ceafa de capul lui Mazzola. Atît de puternic încît, cum vedeți, jucătorul a căzut amețit la pămînt, iar arbitrul a avut nevoie de ajutorul lui Agropi care-l masează la ceafă pentru a-și reveni...

JOACĂ ȘI PREȘEDINTELE

Îl vedeți pe acest jucător cu... barbă din primul plan? Este fundașul central al unei echipe franceze, Stade Lambalais din campionatul Diviziei Onoare. Dar Yves Tardivel, cum se numește el, mai are o funcție mai importantă: de cîțiva ani este președintele clubului! Să fie acesta motivul pentru care-și păstrează locul în echipă?...

extern MAGAZIN extern

DRAMA UNEI ECHIBE DIN CHILE

După ce a jucat meciul cu echipa din San Fernando (Chile), la sud de Santiago, echipa de amatori a clubului Condor din Corica a plecat spre casă cu un autobuz. Pe șosea, la intrarea pe un pod care traversa riul Chimbarongo, șoferul a pierdut controlul asupra mașinii și aceasta s-a prăbușit în prăpastia în fundul căreia curgea riul. Din cele 38 de persoane 31 și-au pierdut viața. Printre ele, întreaga echipă Condor!

PASIUNEA UNUI FOST ARBITRU

Un ceasornicar de meserie, devenit arbitru de fotbal, italianul Guzzi, retragîndu-se din rîndurile „cavalerilor fluierului” s-a dedicat unei alte activități, care reflectă pasiunea sa pentru fotbal. El construiește orologii cu pendulă și ceasuri deșteptătoare cu elemente din... fotbal. Astfel, în locul bătăii de la fiecare sfert de oră se aude cuvîntul „gol!”. Cifrele de pe cadrane sînt înlocuite cu jucători care poartă pe tricouri numerele corespunzătoare timpului; iar la ceasurile deșteptătoare soneria obișnuită este înlocuită cu... strigătele spectatoarelor sau alte zgomote caracteristice stadioanelor.

Pieseile construite de Guzzi au o mare căutare printre amatorii de fotbal și de... curiozități.

CREȘTE EXIGENȚA SPECTATORILOR

Stadionul „Lujniki” din Moscova a trăit anul trecut cea mai neagră zi din istoria sa: la meciul Torpedo Moscova-Zenit Leningrad au asistat doar... 1.000 de spectatori plătiți! Scăderi ale numărului de spectatori s-au constatat însă și în alte orașe. Presa, care s-a ocupat de această stare de lucruri, a ajuns la concluzia că nu starea vremii este cauza, așa cum susțin unii, ci totul se datorește nivelului de joc tot mai scăzut. În plus, tendința unor echipe de a juca la „meci nul” nu mai place publicului.

AL PATRULEA CLARKE

Sînt patru frați Clarke în fotbalul englez. Unul, internaționalul Allan — joacă la Leeds United, cîștigătoare de anul trecut a Cupei Angliei; Frank este jucător la Ipswich Town, iar Derek la Oxford. Al patrulea reprezentant al familiei Clarke, Kelvin, și-a făcut acum apariția în arena fotbalului profesionist. În vîrstă de 16 ani, el a semnat, recent, un contract de „ucenic” la clubul Walshall. Doi dintre ei, Allan și Derek, și-au început și ei cariera la același club, Walshall, fiind descoperiți de învîțătorul lor, Ron Dukes, ca și al lui Kelvin, acum. De altfel, Dukes este angajat de Walshall special pentru a căuta prin regiune și în țară elemente tînere talentate.

ELIMINAT PENTRU O ȚIGARĂ

Faptele s-au petrecut în Cupa Angliei, în timpul meciului dintre Richmond Rivers și Young Farmers. Partida avea o desfășurare destul de monotona și tinerii jucători de la echipa fermierilor dominau copios. Instalîndu-se încă de la început în terenul adversarului, ei au marcat șase goluri. Portarul echipei aflate în avantaj, Dick Sherratt, devenit spectator, a avut ideea de a-și aprinde o țigară și a fuma liniștit în așteptare. Numai că la o minge lungă, care depășise linia de fund, el a găsit de cuvință să așeze mingea pentru degajare, fumînd tacticos ca și cînd cele ce se petreceau ar fi fost o simplă formalitate. Arbitrul l-a eliminat imediat de pe teren, iar ulterior forul diriguitor al fotbalului britanic l-a mai pedepsit cu o suspendare pe trei etape. Nu-i mai lipsea decît o amendă din partea pompierilor...

ANTRENAMENTE CU MUZICĂ

Utilizarea muzicii în antrenamentele cu balonul rotund nu este ceva nou. Necesitatea de a agrementa monotonia unora din exercițiile curante a fost resimțită mai ales în antrenamentele brazilienilor și argentinienilor, jucători capricioși și care se plictisesc repede. Totuși, se pare că există și în acest domeniu subtilități nebănuite, dacă ar fi să-l credem pe antrenorul Pavici de la Atletico Bilbao. El declară că acompaniamentul muzical este o metodă ideală de a înfrînge apatia unora dintre jucători în timpul sesiunilor de antrenament. Dar să nu se creadă că difuzoarele stadionului din Bilbao transmit la întîmplare muzica distractivă. După Pavici, muzica trebuie aleasă în funcție de adversar. Astfel, atunci cînd se anunță pentru viitoră partidă un adversar comod, acompaniamentul trebuie să fie vesel și ritmat, sugerînd golurile care urmează a fi marcate. Dacă la orizont se arată un adversar de talia Realului din Madrid, atunci muzica se cere a fi gravă, mergînd pînă la marșuri funebre. Asta, spune antrenorul în cauză, pentru ca jucătorii săi să fie pătrunși de importanța sarcinilor lor, să le impună seriozitate și concentrare...

FLORI PENTRU ATAȘAMENT...

Festivitate înaintea partidei 1. F. C. Köln-Hertha BSC, din campionatul R.F.G. Unul din cei mai populari internaționali vest-germani, W. Overath, cu o comportare excelentă la ultimul turneu final al C.M., din Mexic, a fost sîrbătorit de suporterii înaintea celui de al 258-lea său joc sub culorile clubului 1 F. C. Köln. Overath a primit un buchet de flori, cu panglică, pe care suporterii clubului și admiratorii jucătorului i-au scris cuvinte de mulțumire.

În fotografie: Overath între două din speranțele clubului.

EFFECTUL UNUI PENALTY RATAT

Lovitură de la 11 m într-un joc din Cupa R.F.G., Fortuna Köln — 1, F. C. Köln. Jucătorul Thier (Fortuna — în tricou cu dungi) și-a pregătit atent balonul, și-a luat elanul necesar și a șutat... pe lingă poartă! De bucurie, portarul Fahrian n-a găsit altă formă de a-și manifesta bucuria decît aceea pe care v-o înfățișează această fotografie... A făcut un salt pe spate și a căzut în cap.

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
sectorul I, telefoane 11.10.05 (centrală)
12.95.96

● Iată unsprezecele ideal, alcătuit de un grup de ziaristi brazilieni, la solicitarea televiziunii din Rio de Janeiro: Mazurkiewicz (Uruguay) — Figueroa (Chile), Moore (Anglia), Ancheta (Uruguay), Facchetti (Italia) — Gerson (Brazilia) — Beckenbauer (R. F. a Germaniei), Netzer (R. F. a Germaniei) — Jairzinho (Brazilia), Tostao (Brazilia), Rivelino (Brazilia). Nu se poate spune că nu privesc... foarte aproape ziaristii brazilieni, dacă evaluăm componența liniei de atac.

● Doi jucători uruguayeni, Julio Cesar Morales (27 ani) și Alberto Martinez (22 ani) se află la Viena. Primul a jucat pînă acum la Nacional, al doilea la Penarol. Morales a făcut parte și din selecționata uruguayeană prezentă la C.M. din Mexic. Cei doi fotbaliști sînt solicitați de Austria Viena, în dorința acesteia de a-și întări formația. Rămîne de văzut dacă se va obține aprobarea forului austriac, dar conducerea clubului vienez este foarte optimistă în această privință. Fîlindă vorbim de fotbalul austriac, vă informăm că forul din Viena a de-

cis trimiterea a trei antrenori peste hotare, pentru studierea organizării și a metodelor de antrenament ale unor mari cluburi.

● Tot la capitolul „cea mai bună echipă” iată și un „unsprezece”, întruchipind cel mai valoros fotbalist european ai anului 1972, publicat de ziarul „Sport” din Belgrad: Banks — Suurbier, Beckenbauer, Moore, Breitner — Van Moer, Deyna, Netzer — Cruyff, Müller, Geisici.

● După nouă ani, larăși un portar în fruntea celor mai buni jucători belgieni. Piot a fost desemnat fotbalistul nr. 1 al Belgiei pe 1972. În 1963, tot un portar al lui Standard Liège și al echipei reprezentative, Nicolay, reușea aceeași performanță.

● Cea mai frumoasă „colecție” de avertismente din actualul sezon englez o deține Frank Munro (Wolverhampton). „Aș preda-o bucuros oricui!” mărturisea el, recent, unui comentator al televiziunii londoneze.

● Secretarul federației nord-irlandeze, Billy Drennan, a anunțat că — din cauza situației interne din țara sa — echipa națională își va disputa în Anglia meciurile din preliminariile C. M. din acest an. (Portugalia, Bulgaria, Cipru), ca și pe cele din campionatul inter-britanic (Țara Galilor, Anglia), pe care trebuia să le joace pe teren propriu. Reamintim că din același motiv, un meci din preliminariile campionatului European, cel cu Spania, Irlanda de Nord l-a susținut tot în Anglia, la Hull.

CAMPIONATE NAȚIONALE

ANGLIA

Chelsea — Arsenal 0-1, Leicester — Manchester City 1-1, Liverpool — Derby County 1-1, Norwich City — Leeds United 1-2, Manchester United — West Ham United 2-0, Newcastle — Crystal Palace 2-0, Southampton — Sheffield United 1-1, Tottenham Hotspur — Ipswich Town 0-1, Partidele West Bromwich — Everton și Birmingham — Wolverhampton au fost amânate.

1. LIVERPOOL	27 51-27 11
2. Arsenal	28 38-25 39
3. Leeds United	26 49-27 37
4. Ipswich Town	27 37-26 35
5. Newcastle	27 44-35 30
6. Derby County	27 31-38 30
7. Southampton	27 27-28 28
8. West Ham	27 45-38 27
9. Tottenham	26 34-31 26
10. Chelsea	26 34-32 26
11. Wolverhampton	25 37-36 26
12. Coventry	26 28-29 26
13. Manchester City	26 36-38 25
14. Everton	25 28-25 24
15. Norwich City	27 26-40 23
16. Sheffield	26 27-39 22
17. Leicester	27 31-40 21
18. Stoke City	26 38-40 20
19. West Bromwich	25 34-35 19
20. Birmingham	26 31-43 19
21. Crystal Palace	25 25-34 18
22. Manchester United	26 25-43 18

FRANȚA

Nantes — Marseille 1-2, Bordeaux — Ajaccio 3-0, Strasbourg — Metz 0-1, Nice — Red Star 1-1, Nîmes — Reims 2-1, Sedan — Angers 2-2, Lyon — Sochaux 2-0, Bastia — Valenciennes 2-0, F.C. Paris — St. Etienne 1-1, Nancy — Rennes — amânate.

1. NICE	21 19-23 32
2. Nantes	21 37-21 29
3. Nîmes	21 28-18 27
4. Marseille	21 39-20 26
5. St. Etienne	21 37-28 24
6. Bastia	21 33-20 22
7. Nancy	20 28-25 22
8. Angers	21 19-31 22
9. Lyon	21 33-36 22
10. Metz	21 26-31 22
11. Sochaux	21 26-30 20
12. Reims	21 24-28 20
13. Bordeaux	21 29-29 19
14. Strasbourg	21 28-34 19
15. Rennes	19 25-27 18
16. Valenciennes	21 22-32 16
17. Red Star	21 19-30 15
18. Sedan	21 25-44 15
19. Ajaccio	21 20-42 14
20. F.C. Paris	20 24-34 12

ITALIA

Cagliari — Bologna 1-0, Fiorentina — Internazionale 1-2, Juventus — Roma 1-0, Lanerossi — Atalanta 1-1, Lazio — Napoli 3-0, Milan — Verona 2-1, Palermo — Ternana 1-1, Sampdoria — Torino 2-1.

1. JUVENTUS	15 21-9 22
2. A.C. Milan	15 13-16 22
3. Internazionale	14 19-6 21
4. Lazio	15 17-9 21
5. Fiorentina	15 19-16 17
6. Roma	15 18-15 15
7. A.C. Torino	15 14-12 14
8. Cagliari	15 12-13 14
9. Bologna	15 12-15 14
10. Atalanta	15 8-16 13
11. Verona	15 13-16 12
12. Napoli	15 8-12 12
13. Sampdoria	15 7-13 11
14. Ternana	15 11-20 11
15. Palermo	15 6-18 11
16. Lanerossi	14 4-16 8

R. F. a GERMANIEI

Bayern München — Rot. Weiss Oberhausen 5-3, M.S.V. Duisburg — Borussia Mönchengladbach 4-2, Kickers Offenbach — Werder Bremen 2-1, Hamburger S.V. — Eintracht Frankfurt 3-1, V.F.L. Bochum — Eintracht Braunschweig 2-2, Hannover 96 — Schalke 04 1-0, Fortuna Düsseldorf — Hertha B.S.C. 3-1, F.C. Kaiserslautern — Wuppertaler S.V. 1-1, F.C. Köln — V.F.B. Stuttgart 5-1.

1. BAYERN MÜNCHEN	18 50-17 29
2. Fortuna Düsseldorf	18 41-24 27
3. F.C. Köln	18 38-25 23
4. Wuppertaler S.V.	18 32-18 22
5. M.S.V. Duisburg	18 28-19 21
6. V.F.B. Stuttgart	18 37-31 21
7. Kickers Offenbach	18 33-32 20
8. F.C. Kaiserslautern	18 28-27 19
9. Borussia M-gladbach	18 36-36 18
10. V.F.L. Bochum	18 26-32 18
11. Eintracht Frankfurt	18 33-30 17
12. Hannover 96	18 27-37 16
13. Hertha B.S.C.	18 26-41 14
14. Eintracht Braunsch.	18 15-28 13
15. Schalke 04	18 24-37 12
16. Werder Bremen	18 17-25 11
17. Hamburger S.V.	18 25-34 11
18. Rot-Weiss Oberhausen	18 22-45 10

PRONOSPORT

Iată pronosticurile revistei noastre la Concursul nr. 4 din 28 ianuarie 1973.

1. ATALANTA — CAGLIARI	x
(pronostic la pauză)	
2. ATALANTA — CAGLIARI	1,x
3. INTER — LAZIO	1,x
(pronostic la pauză)	
4. INTER — LAZIO	1
5. JUVENTUS — BOLOGNA	1,x
(pronostic la pauză)	
6. JUVENTUS — BOLOGNA	1
7. PALERMO — MILAN	x
(pronostic la pauză)	
8. PALERMO — MILAN	2
9. TERNANA — NAPOLI	2
(pronostic la pauză)	
10. TERNANA — NAPOLI	x
11. FIORENTINA — SAMPDORIA	1,x,2
12. LANEROSI — TORINO	1,x,2
13. ROMA — VERONA	1

ETAPA „SFERTURILOR” ÎN CUPELE EUROPENE

FAVORIȚI SUTĂ LA SUTĂ NU MAI EXISTĂ!

24 de concurențe galeazează pe grelele trasee ale cupelor europene... Patru formații din Anglia și tot atâtea din R. F. a Germaniei, cîte două din Olanda, U.R.S.S., Italia, Cehoslovacia, Iugoslavia și cîte una din România, Ungaria, Spania, R.D. Germană, Portugalia și Scoția.

Înainte de a trece la o foarte rapidă privire de ansamblu a șocurilor de la 7 și 21 martie, am încercat să vedem care sînt supraviețuitoarele trecutei ediții într-o fază așa de avansată a întrecerii. Și iată rezultatele comparației noastre.

În C.C.E., doar Ajax și Ujpesti Dozsa reușesc să „trăiască” și în ediția de față; în întrecerea laureatelor cupelor NICA UNA dintre participante la sferturile de finală din 1972 nu mai apare pe tablou (e drept, Bayern a făcut un pas mai sus, în cupa campionilor); în sfîrșit, în Cupa U.E.F.A., supraviețuitoarea e însăși deținătoarea trofeului — Tottenham Hotspur (ca și Ajax în proba nr. 1, de altfel). Dar să notăm că și de aici s-a produs o urcare, A. C. Milan a bășit în Cupa cupelor. Credem că așa de rarele cazuri de reeditare a performanței pledează pentru demonstrarea gradului de dificultate

al celor trei cupe, reamintindu-ne cu acest prilej recolta mult mai săracă în reușite a formațiilor noastre. A-nul trecut eram cu două reprezentante în selecta companie a ultimelor opt calificate în cupe: Steaua în Cupa cupelor, și U.T.A. în trofeul U.E.F.A. Acum mai avem un singur concurent, Rapid.

Dacă citiți programul care însoțește rîndurile noastre, veți fi de acord că nu există meci slab. Admitem că găsim „capete de alif”, asta da! Dar partide formale, de simplă prezentă pentru a obține calificarea, mari favoriți, asta nu! Hai să începem, cum e normal, cu întrecerea campionanelor. Sigur că —teoretic discutînd — Ajax — Bayern e o finală a competiției. Dar cu ce e mai prejos dublul duel Juventus — Ujpesti Dozsa? Ca să luăm doar pe primul după cel citat. Și, apoi, odată și odată tot trebuiau să se întâlnească marile favorite... Vorba președintelui lui Ajax, Van Praag: „Nu sînt nemulțumit de sorți. Dacă ne vom califica înseamnă că vom face un mare pas spre finală”. Chiar dacă Beckenbauer e mai pesimist („...Nimic nu putea fi mai rău pentru noi...”), decizia sorților nu va fi schim-

bătă și Amsterdamul mai întîi, și apoi Münchenul vor trăi zilele marilor dueluri fotbalistice. Pe maxima scară a interesului se plasează și celelalte trei duble întreceri.

La cupa cupelor ne propunem să amintim Rapidului că trecuta sa experiență cu Tottenham îi poate servi de minune acum cînd se va afla în fața unei noi reprezentante a fotbalului englez, Leeds. Oricum, de această dată nu va mai fi vorba de un adversar cu caracteristici necunoscute și giules-

tenii au datorita unei performanțe în creștere. Și aici tabloul sferturilor continuă cu jocuri de un pronunțat echilibru, fie că e vorba de disputa lui Spartak Moscova cu A. C. Milan, de lupta pentru calificare dintre Hibernian și Hajduk sau de ciocnirea Schalke 04 — Sparta Praga. Aprecieri care rămîne în picioare și pentru cele 720 de minute (dacă nu vor exista prelungiri) pe care ni le propune Cupa U.E.F.A.

Etimio IONESCU

PROGRAMUL COMPETIȚIILOR CONTINENTALE

Cupa campionilor europeni

Ajax Amsterdam — Bayern München
Juventus Torino — Ujpesti Dozsa
Spartak Trnava — Derby County
Dynamo Kiev — Real Madrid

Cupa cupelor

Schalke 04 — Sparta Praga
Hibernian Edinburg — Hajduk Split
Leeds United — RAPID BUCUREȘTI
Spartak Moscova — A. C. Milan

Cupa U.E.F.A.

O.F.K. Beograd — F. C. Twente Enschede
Tottenham Hotspur — Vitoria Setubal
F. C. Liverpool — Dynamo Dresda
F. C. Kaiserslautern — Borussia M.-gladbach

Datele de disputare a meciurilor: 7 martie (turul), 21 martie returul. Pînă la 10 februarie, echipele au dreptul să ceară la U.E.F.A. eventuale modificări de date.

ADVERSARA LUI RAPID ÎN CUPA CUPELOR

LEEDS UNITED: într-un deceniu cît în patru!

Leeds United F. C. a început să activeze din 1920 (luînd locul lui Leeds City, desființat) în liga secundă, a promovat în prima în ediția 1923/24, dar a retrogradat după un an și de atunci a așteptat timp de patru decenii pînă s-a văzut din nou în rîndurile elitei fotbalului englez. Proaspăt promovată, echipa lui Jackie Charlton se clasează pe locul doi, în 1964/65 și în ediția următoare. În 1965 ajunge și în finala Cupei Angliei! Dar anii cei mai productivi ai deceniului VII au fost 1967-68 cînd Leeds United dobîndește titlul de campioană a Angliei, Cupa Ligii și Cupa orașelor Țiguri. Și după ce în 1970 a ajuns pînă în finala Cupei Angliei, în 1972 își înscrie numele și pe acest prestigios trofeu insular, ajungînd să evolueze și în singura mare competiție europeană la care nu participase: Cupa Cupelor.

Aceste succese rarissime chiar și pentru fotbalul britanic, se leagă indisolubil de două nume: managerul Don Revie și internaționalul Jackie Charlton. Don Revie, fost centru atacant la Middlesbrough Hull City, Leicester City și Manchester City, a preluat ca antrenor echipa Leeds în 1962, promovînd-o rapid în prima ligă. Fiere, a dobîndit titlul de „manager al anului” în 1969 și 1970. Jackie Charlton (fratele nu mai puțin celebrului Bobby, de la Manchester United), a preluat postul de half centru în 1952, de la un alt „stîlp” al echipei, John Charles. A preluat de la acesta nu numai postul, ci și dispoziția ofensivă; cu necruțătoarele sale lovituri de cap, în special la fazele fixe, figurează la loc de cinste printre marcatori. Jackie are la activ peste 600 de meciuri sub culorile Leeds-ului (chiar dacă acum nu mai joacă meci de meci) și conduce magazinul clubului din incinta stadionului Elland Road.

Triumful de forță al echipei îl constituie mijlocușii Billy Bremner (căpitanul formației), Johnny Giles,

Echipa Leeds United

și „virful de atac” Allan Clarke — „omul de gol”. În timp ce primul — internațional scoțian, considerat cel mai bun fotbalist britanic al anului 1970 — impulsionează ca un dinam echipa, ultimul — transferat la Leeds în vara lui '69 la cea mai înaltă cotă atînsă pînă atunci — aduce finețea și subtilitatea tehnică într-un compartiment care nu excelează în acest sens.

Cu următoarea echipă de bază: Harvey-Reaney, Cherry-Medaley, Hunter, Bremner-Gray, Clarke, Jones, Giles, Lorimer, Leeds United ocupă la această oră locul 3 în clasamentul campionatului englez și este cel mai dificil adversar pe care sorții îl puteau scoate în calea Rapidului.

TURNUL ARGENTINEI ÎN EUROPA — CONTRAMANDAT

Zilele trecute, federația argentiniană de fotbal a comunicat forurilor corespunzătoare, cu care urtase, că a renunțat la turneul în Europa al echipei naționale.

Motivul, oficial invocat, al acestei anulări: în prezent, fotbalul argentinian cunoaște mari dificultăți economice și pierderi de jucători din cei mai buni, care au așteptat lotul reprezentativ (Marcos, Piazza, Pastorizza, Laragnée, Bargas, Fischer și alții). Se pare însă, că motivul real este acela că federația n-a reușit să perfec-

teze minimum de partide cu care să acopere cheltuielile necesitate de turneu. Pînă la hotărîrea anulării turneului, federația argentiniană contractase doar două jocuri cu Franța la 24 ianuarie și cu R.F. a Germaniei la 14 februarie. În rest tratative prelunge sau declinarea ofertei făcute, cum s-a întîmplat și cu cea adresată federației române, pentru un meci la 18 sau 25 februarie (perioadă cînd la noi nu se poate juca mai ales un meci internațional).

LOTURI REPREZENTATIVE ÎN STAGII PE ALTE MELEAGURI

Importanța pe care federațiile naționale o acordă partidelor din preliminariile campionatului mondial se oglindește și în cîteva măsuri speciale pentru pregătirea loturilor reprezentative. Una din ele se referă la asigurarea unor stagii de antrenament în alte țări, care oferă condiții climatice mai bune decît acasă sau posibilitatea unor pregătiri eficiente în compania unor parteneri aflați în plină activitate oficială.

Lotul bulgar, care și-a început de la începutul lunii pregătirile la Velingrad, sub conducerea antrenorului H. Mladenov, și le va continua în perioada 20-30 ianuarie în Cipru. Mladenov și-a selecționat un lot de 18 jucători: Filipov și Goranov — Zafirov, Ionov, Velickov, Penev, Bancev, K. Stankov, Bonev, Iv. Stoianov, St. Pavlov, Kirov, M. Vasilev, Petkov, At. Mihailov, Denev, D. Dimitrov și Iv. Pritigov. În drum spre casă, lotul se va opri la Atena, unde în ziua de 31 ianuarie va sustine o partidă amicală cu echipa Greciei.

Pe de altă parte, federația bulgară duce tratative pentru perfectarea unui turneu în Australia, Noua Zeelandă și Indonezia, pentru echipa secundă a Bulgariei.

Antrenorul federației austriece Stassny și-a asigurat un stagiu în Iugoslavia. În această perioadă lotul național se va pregăti pe coasta Adriaticei timp de două săptămîni. Programul cuprinde și două meciuri de control în compania unor echipe din prima ligă iugoslavă.

Tot în Iugoslavia își va stabili locul de pregătire peste hotare și lotul sovietic. Acesta a ales ca zonă, coasta iugoslavă a Adriaticei. Programul de antrenament cuprinde și jocuri de verificare cu echipe din prima divizie iugoslavă.

De la 25 ianuarie reprezentativa R.D. Germane va întreprinde un turneu în America de Sud, în cadrul căruia va sustine mai multe jocuri, în scop de pregătire, în Columbia, Ecuador, Venezuela și Peru. În Columbia va juca la 28 ianuarie (Barranquilla), 2 februarie (Medellin), între 4 și 15 februarie două meciuri la Bogotá.

Georg Eriksson, antrenorul echipei Suediei, a început preparativele pentru sezonul internațional de primăvară. El și-a alcătuit un lot de 48 de jucători care vor fi reușiți la 3 februarie la Malmö și în continuare la Norrköping în vederea unor teste fizice și tehnice. După aceea, un lot de 18 fotbalisti va pleca la 24 februarie în Italia, la Coverciano, pentru un stagiu de pregătire, în care sînt incluse și două partide amicale: la 27 februarie cu Bologna și la 7 martie cu Fiorentina.

● **PENTRU UNIFORMIZAREA ARBITRAJELOR.** — În septembrie, timp de trei zile, U.E.F.A. va organiza în Elveția, o reuniune a arbitrilor internaționali incluși pe listele înaintate de federațiile naționale. Scopul reuniunii, prima de acest gen, este de a realiza, pe cît cu putință, o uniformizare a arbitrajelor la jocurile din competițiile oficiale organizate de U.E.F.A.

● **LISTA INTERNAȚIONALILOR BRAZILIENI**, aflați în activitate, a fost oficializată de Confederația de sport. În fruntea ei se află Gerson (Fluminense) cu 85 de prezențe, urmat de Jairzinho (Botafogo) 74, Tostao (Vasco da Gama) 63, Brito (Botafogo) 59 etc. Gerson i-a întrecut astfel pe Nilton Santos și Didi, care aveau cîte 82 de prezențe. Înaintea lui Gerson se află Pele (110), Djalma Santos (106) și Gilmar (100).

DIN FOTBALUL INTERNAȚIONAL

● **DOHERTY ÎȘI CONTINUĂ GOANA** după jucători scoțieni. Noul antrenor al lui Manchester United l-a achiziționat acum pe Lou Macari (22 de ani) de la Celtic.

● **JUCĂTOR PUS ÎN CARANTINĂ.** Pentru că nu-și făcuse vaccinul antiviral, jucătorul elvețian Buhler de la F. C. Zürich a fost pus imediat în carantină la sosirea la Sidney (Australia) a echipei sale, angajată pentru un turneu.

● **GRIJULI BRAZILIENI.** Comisia tehnică a echipei Braziliei a fost zilele acestea la Frankfurt am Main pentru a alege locul unde va fi cantonată selecționata la C.M. 1974. Din R.F.G., delegația braziliană a luat drumul Londrei pentru a asista la jocul Anglia — Tara Galilor, din preliminariile C.M., programat azi.

● **UN STADION „BRAZILIA-PELE” LA TEHERAN.** Clubul Tadj din Teheran a decis să dea acest nume noului stadion care urmează să fie inaugurat curînd, în capitala Iranului.